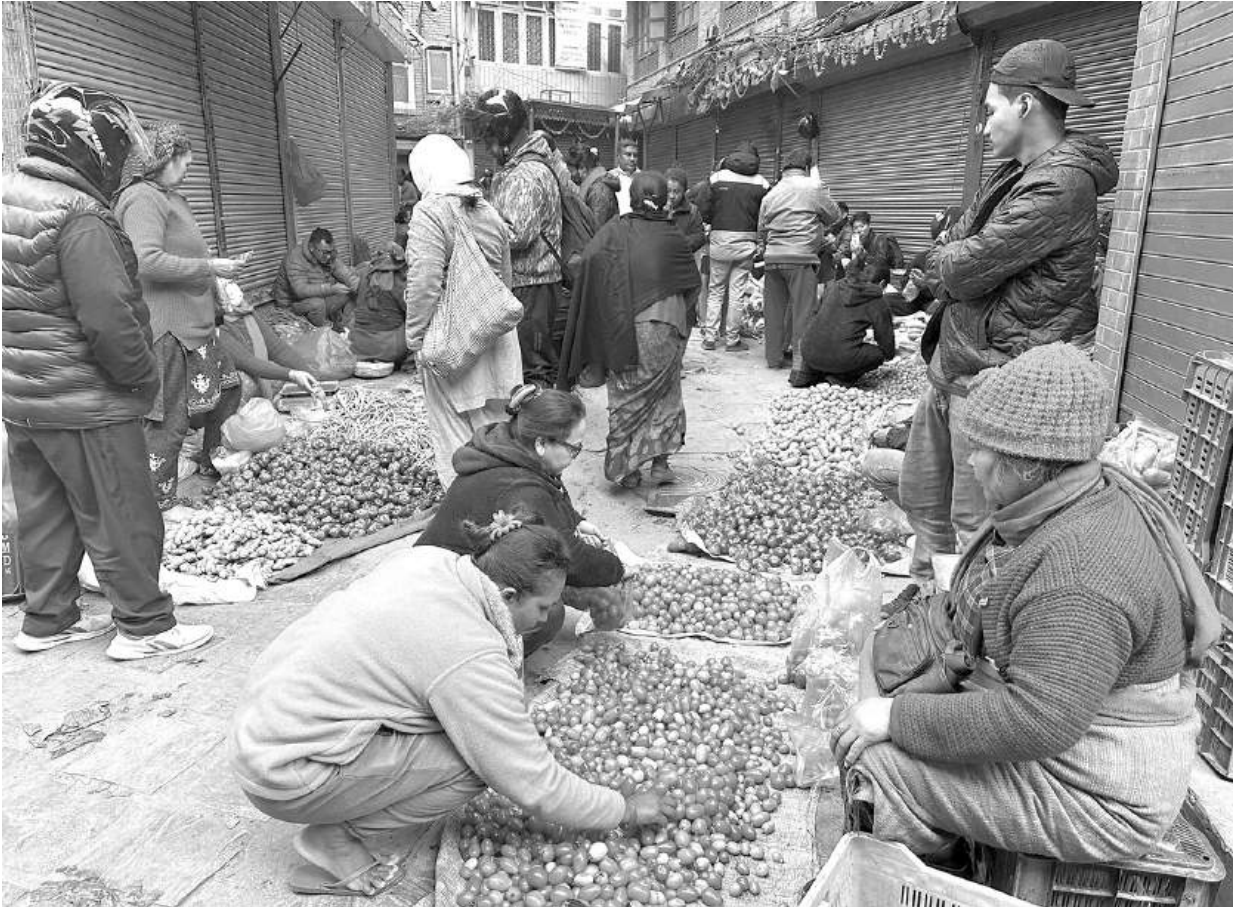

काठमाडौंको भेडासिंह बजारमा तरकारी खरीद विक्री गरिँदै ।

तस्वीर : सुनिल शर्मा/आर्थिक अभियान

जलेश्वर भन्सारले उठायो २ अर्ब राजस्व

मो. इन्तेखाब आलम
जनकपुरधाम

जलेश्वर भन्सार कार्यालय, भिठ्ठामोडले चालू आर्थिक वर्ष २०८१/८२ को फागुन २१ गतेसम्ममा रू. २ अर्ब १५ करोड ५० लाख ७४ हजार राजस्व संकलन गरेको छ, जुन वार्षिक लक्ष्यको ४७ दशमलव ५१ प्रतिशत हो । चालू आर्थिक वर्षमा कार्यालयले रू. ४ अर्ब ५३ करोड ६२ लाख ९० हजार राजस्व असुलीको लक्ष्य पाएको सूचना अधिकारी रामकुमार विकले दिए ।

मासिक राजस्व लक्ष्य र प्राप्ति हेर्दा कार्यालयले साउनमा लक्ष्यको ९२ दशमलव १६ प्रतिशत, भदौमा

८३ दशमलव ८७ प्रतिशत, असोजमा ८७ दशमलव ५४ प्रतिशत, कात्तिकमा ७४ दशमलव शून्य २ प्रतिशत, मङ्सिरमा ८३ दशमलव ३६ प्रतिशत, पुसमा ७५ दशमलव १४ प्रतिशत, माघमा ७४ दशमलव ७५ प्रतिशत र फागुन २१ गतेसम्ममा ८३ दशमलव ८९ प्रतिशत राजस्व संकलन गरेको छ ।

सूचना अधिकारी विकास अनुसार कार्यालयबाट आयात हुने सामग्रीमा पेट्रोलियम पदार्थको योगदान ४९ दशमलव १४ प्रतिशत रहेको छ । यस वर्ष भारतको विहार राज्यको मोतिहारी र अमलेखगञ्ज पेट्रोलियम पाइपलाइनबाट पेट्रोल र मट्टितेल समेत सञ्चालनमा आएकोले जलेश्वर भन्सारको राजस्वमा कमी आएको विकले बताए ।

भरतपुरमा कजरिया टायलको शोरुम

चितवन (अस) । अन्तरराष्ट्रिय ब्राण्डको कजरिया टायलको शोरुम भरतपुरको विकास चोकमा सञ्चालनमा आएको छ । भरतपुर महानगरपालिका-७ स्थित पशुपति ग्रेनाइट एण्ड टायल्सले शोरुम सञ्चालनमा ल्याएको हो । शोरुमको उद्योग वाणिज्य संघ, चितवनका अध्यक्ष सुमनकुमार श्रेष्ठ र वरिष्ठ उपाध्यक्ष चिरञ्जीवी सुवेदीले उद्घाटन गरेका हुन् । सो अवसरमा श्रेष्ठले कोभिडपछि अर्थतन्त्र तिरिँदै गएको भन्दै कजरिया टायलको उत्पादनले नेपाली उत्पादन प्रवर्द्धनमा टेवा पुग्ने बताए ।

शोरुमका सञ्चालक नवराज पोखरेलले करीब १४ करोड लगानीमा यो आउटलेट सञ्चालनमा ल्याइएको बताए । अन्तर्राष्ट्रिय गुणस्तर र सुपथ मूल्यमा ग्राहकलाई सेवा दिने उद्देश्यसहित शोरुम सञ्चालनमा ल्याइएको उनको भनाइ छ । यस शोरुमले आवासीय र व्यावसायिक स्थानका लागि डिजाइन, रड र टाइलको

विविधता प्रदान गर्ने उनले बताए ।

अत्याधुनिक प्रविधि र दिगोपनप्रतिको प्रतिबद्धतासहित 'द स्टेट अफ द आर्ट कन्टिन्यु टेक्नोलोजी' प्रयोग गर्दै कम्पनीले उद्योगमा नयाँ

बेन्चमार्कका साथै सटिक, स्थायित्व र सुन्दर ठूला टाइल स्ल्याब उत्पादन गर्दै आएको उनको भनाइ छ ।

निकुञ्जमा नियन्त्रित डढेलो लगाउन शुरू

चितवन । चितवन राष्ट्रिय निकुञ्जमा नियन्त्रित डढेलो लगाउने काम शुरू भएको छ । विगत एक सातादेखि निकुञ्जमा नियन्त्रित डढेलो लगाउन थालिएको हो । निकुञ्जका सूचना अधिकारी अविनास थापामगरका अनुसार घाँसेमैदान व्यवस्थापनका लागि नियन्त्रित डढेलो लगाउने गरिन्छ ।

निकुञ्जका कर्मचारी, नेपाली सेनासहितको टोलीले नियन्त्रित डढेलो लगाउने गर्छ । सूचना अधिकारी थापामगरले भने, 'घाँसेमैदानमा भएका ज्वलनशील पदार्थमा नियन्त्रित रूपमा डढेलो लगाउँदा पछि अनियन्त्रित डढेलोको समस्या हुँदैन ।'

निकुञ्जमा रहेको १० हजार हेक्टर क्षेत्रफल घाँसेमैदानमध्ये अहिले तीन सय हेक्टर क्षेत्रफल घाँसेमैदान व्यवस्थापन गरिएको छ । बजेट अभावका कारण सबै क्षेत्रमा घाँसेमैदान व्यवस्थापन गर्न

नसकिएको उनले बताए ।

नियन्त्रित डढेलोबाट वन्यजन्तुले नखाने घाँस डढ्ने गर्दछ । घाँसेमैदानमा नियन्त्रित डढेलो लगाउँदा नयाँ र कलिलो घाँस पलाउने हुँदा जनावरलाई

चरनका लागि सहज हुने उनले बताए । थापाका अनुसार नियन्त्रित डढेलोले जनावरमा क्षति हुँदैन । उनले भने, 'अनियन्त्रित डढेलोको कारण क्षति पुग्छ । नियन्त्रित डढेलो लगाउँदा वन्यजन्तुमा

क्षति हुन पाउँदैन ।'

नियन्त्रित डढेलो लगाउँदा पर्यापर्यटनका गतिविधिमा समेत असर नपर्ने उनको भनाइ छ । डढेलो पछि उम्रने कलिला घाँसका कारण वन्यजन्तु

सम्भौताको समयभन्दा अघि नै इटहरी बसपार्क निर्माण

सुनसरी । देशमा धेरै योजना समयमा काम नसकेर अलपत्र परिरहँदा सुनसरीको इटहरी उपमहानगरपालिकामा भने सम्भौताको समयभन्दा ६ महीनाअघि नै निर्माण सम्पन्न भएको छ । वडा नं ९ स्थित बसपार्क क्षेत्रमा निर्माणाधीन तीनतले टर्मिनल भवनसहित सबै संरचना निर्माण कार्य सम्पन्न भएको उपमहानगरपालिकाका प्रवक्ता दिवस पोखेलले जानकारी दिए । वडा नं ६ का अध्यक्षसमेत रहेका प्रवक्ता पोखेलका अनुसार २०८० पुस १७ गते निर्माण शुरू गरी २०८२ असार १७ मा सम्पन्न गर्ने निर्माण कम्पनीसँग सम्भौता भएको थियो ।

निर्माणको जिम्मा पाएको श्री अर्थ-हाथो-श्रीमान् कम्पनीले तोकिएको समयभन्दा अघि नै निर्माण सम्पन्न गरी भवनसहितका संरचना हस्तान्तरणका लागि समय माग गरेको छ । सम्पूर्ण निर्माण सम्पन्न गरी उपमहानगरलाई पत्राचार गरिसकेको निर्माण कम्पनीका ठेकेदार अंकुर गौतमले बताए । केही दिनमै उपमहानगरलाई भवन हस्तान्तरण गर्ने योजना रहेको गौतमले जानकारी दिए ।

एक विघा क्षेत्रफलमा फैलिएको बसपार्कमा सुविधा सम्पन्न तीनतले टर्मिनल भवन बनेको छ । भवनको भुइँ तलामा एक सय यात्रु बस्न

मिल्ने प्रतीक्षालय, टिकट काउन्टर, मिनीमार्ट, सार्वजनिक शौचालय र कन्ट्रोल रुम निर्माण गरिएको उपमहानगरका इन्जिनियर भविन्द्र चौधरीले जानकारी दिए ।

भवनको पहिलो तलामा व्यावसायिक प्रयोजन गर्न सकिने सात कोठा छन् भने दोस्रो तलामा क्याफेसहितको रेस्टुरेन्ट रहेको इन्जिनियर चौधरीले जानकारी दिए । बसपार्क रू. नौ करोड ४८ लाख ८३ हजार पाँच सय

५६ मा निर्माण गरिएको उपमहानगरपालिकाले जनाएको छ । सो योजना नगर विकास कोषको ७० प्रतिशत र उपमहानगरको ३० प्रतिशत लागत साभेदारीमा निर्माण गरिएको हो । दुई दशकअघि निर्माण भएको बसपार्क बढ्दो सवारीसाधनको चापसँगै अव्यवस्थित बनको थियो । बसपार्कलाई व्यवस्थित र व्यावसायिक रूपमा प्रयोग गर्ने उपमहानगरको योजना रहेको छ । रासस

कागती खेतीमा रमाउँदै नगर प्रमुख पण्डित

भूगोल र माटो सुहाउँदो खेती गरेकाले बादर लगायतका जंगली जनावरले समेत क्षति पुऱ्याउन नसक्ने र बाँफिएको जमीनको उपयोग हुने नगर प्रमुख पण्डित बताउँछन् ।

जमीनको उपयोग हुने नगर प्रमुख पण्डित बताउँछन् । पृथ्वी राजमार्गबाट छोटो दूरीमा रहेको जमीनमा सामाजिक व्यक्तित्वले कृषि खेती गर्दा युवालाई कृषितर्फ प्रोत्साहन गर्न सकिने उनको बुझाइ छ । सामाजिक व्यक्तित्वले कागजी खेती गरेपछि अन्यलाई समेत यस प्रतिको प्रेरणा मिलेको छ ।

सामान्यतया कोदो, मकै लगायतका

खाद्यान्न लगाउँदा जंगली जनावरले क्षति पुऱ्याएको भनेर बाँफिँदै गएको जमिनमा कागती खेती गरिएको हो ।

कोदो, मकै, भटमासलगायतका खेती गर्दा बाँदरलगायत जंगली जनावरले क्षति पुऱ्याएपछि बाँफेो बनेको जमिनमा सामाजिक व्यक्तित्वले कृषि खेती गर्दा अन्यले समेत कागती खेतीतर्फ आकर्षित भएका

बस्ती संरक्षणका लागि तटबन्ध

बागलुङ । बागलुङको गलकोटमा बस्ती संरक्षणका लागि दरमखोला र गौदीखोलामा तटबन्ध गर्न थालिएको छ । बर्खाको समयमा खोला उर्लिएर आउँदा गलकोट नगरपालिकाको हटिया बजार, दुधिलाभाटी, आँगाखेतलगायतका बस्ती जोखिममा पर्ने हुँदा तटबन्ध गर्न थालिएको हो । जलस्रोत तथा सिँचाइ विकास विभागबाट विनियोजित रू. ५० लाखको लगानीमा तटबन्ध गर्न थालिएको गलकोट नगरपालिकाका प्रवक्ता हिमबहादुर भण्डारीले जानकारी दिए । नदी कटान रोक्नका लागि चालू आर्थिक वर्षमा गलकोट नगरपालिका-१, ३, ६ र ११ का बस्ती संरक्षण गर्न थालिएको उनको भनाइ छ ।

तटबन्धको लागि उपभोक्ता समितिमार्फत काम तीव्र गतिमा भइरहेको भण्डारीले बताए । हिउँदमा पानीको बहाव कम हुँदा जोखिम नभए पनि बर्खामा खोला बढेर बस्तीमा पर्ने समस्या भएपछि तटबन्ध गर्न

बस्ती नै जोखिममा पार्ने गरेका छन्, नगरपालिका, प्रदेश र केन्द्र सरकारको सहकार्यमा कटान रोक्नका लागि तटबन्ध गर्दै आएका छौं, यस वर्ष पनि पचास लाखको लगानीमा तटबन्धको काम धमाधम भइरहेको छ, तटबन्धले बस्ती संरक्षण हुनेछ ।' रासस

ताप्लेजुङ । ताप्लेजुङको सिदिङवा गाउँपालिकाको कालिखोलामा रहेको तिम्बुङ पोखरी पर्यटकीय स्थलको रूपमा चिनिन थालेको छ । सदरमुकाम फुङ्लिङबाट करीब सात घण्टा गाडीको यात्रा र एक दिनको पैदल यात्रापछि पुग्न सकिने यो पोखरी हाल पर्यटकको आकर्षणको केन्द्र बन्न थालेको हो ।

हिमाली क्षेत्रकै सुन्दर पोखरीमध्ये एक तिम्बुङ पोखरी चार हजार तीन सय ५० मिटर उचाइमा अवस्थित छ । पोखरीको पानी स्वच्छ, नीलो र मनमोहक देखिन्छ, जसले आगन्तुकलाई लोभ्याउने गर्छ । हिमाली हावापानी, अग्ला पहाड, शीतल बतास र सुगन्धित जडीबुटीको सुगन्धले यस क्षेत्रलाई मनमोहक बनाएको छ । सरकारले २०७५ सालमा नेपालका एक सय नयाँ पर्यटन गन्तव्य पहिचान गर्दा तिम्बुङ पोखरीलाई पनि समावेश गरेको थियो ।

त्यसयता यहाँ आउने पर्यटकको संख्यामा केही वृद्धि भए पनि अझै पनि पर्याप्त लगानी र प्रचारप्रसारको अभाव देखिन्छ । हालसम्म आउने पर्यटकको अनुभव भने रोमाञ्चक छ । 'यस्तो सुन्दर पोखरी

तिम्बुङ पोखरी

पर्यटनको नयाँ गन्तव्य

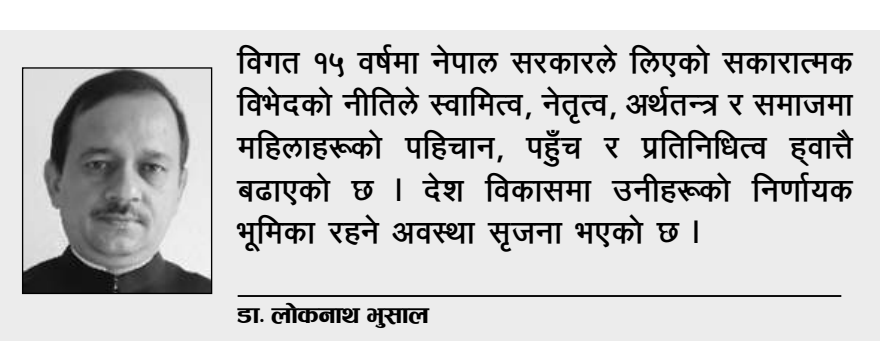
देख्न पाइने कल्पना पनि गरेको थिइन, कठिन यात्रा भए पनि यहाँ आएपछि प्रकृतिको काखमै हराएको अनुभूति हुने गरेको छ,' तिम्बुङ पोखरी पुगेकी पवित्रा साउदेनले भनिन् ।

धेरै सम्भावना भएको यो ठाउँमा पर्याप्त पूर्वाधार नहुँदा अपेक्षित रूपमा पर्यटक आउन नसकेको उनी बताउँछिन् । उचित प्रवर्द्धन भएमा यो पोखरी आन्तरिक पर्यटनको मुख्य केन्द्र बन्न सक्ने भाषाबाट घुम्न आएका मागा उराऊले बताए ।

स्थानीय पालिकाले आफ्नै स्रोतबाट यो क्षेत्रमा केही लगानी गर्न सके पर्यटनबाट आन्तरिक आम्दानीको राम्रो स्रोत बन्न सक्ने सुनसरीबाट घुम्न आएका पर्यटक घनश्याम साहको भनाइ छ । तिम्बुङ पोखरीको संरक्षण र प्रवर्द्धनका लागि एक संरक्षण समिति गठन गरिएको छ । समितिले तीनै तहका सरकारसँग समन्वय गरेर विकासका केही काम अघि बढाउँदै छ । पाँचथर र ताप्लेजुङ दुवै जिल्लाबाट पोखरी पुग्न पैदलमार्ग निर्माण गरिएको छ । पोखरीबाट ढुंगाको सोलिङ र सिँढी निर्माण गरिएको छ । थप पूर्वाधार विकासका लागि आवश्यक समन्वय भइरहेको संरक्षण समितिका सल्लाहकार कैलाश राई बताउँछन् । रासस

महिला, अर्थतन्त्र र विकास

पूर्वीय चिन्तनमा महिलाको स्थान

डा. लोकनाथ भुसाल

आध्यात्मिक रूपले महिला र पुरुष दुवैलाई आत्माका स्वरूपमा समान हैसियत प्रदान गरिएको छ । महिलाको बारेमा मनुवादको आलोचना गरिए तापनि वास्तवमा मनुवादको अपव्याख्या पनि गरिएको छ। वैदिक युगबाट पुराण युगमा आउँदासम्म वैदिक ज्ञानको व्याख्यामा थुप्रै कमीकमजोरी भएका छन् । पूर्वीय हिन्दू धार्मिक र आध्यात्मिक दर्शनको मौलिक

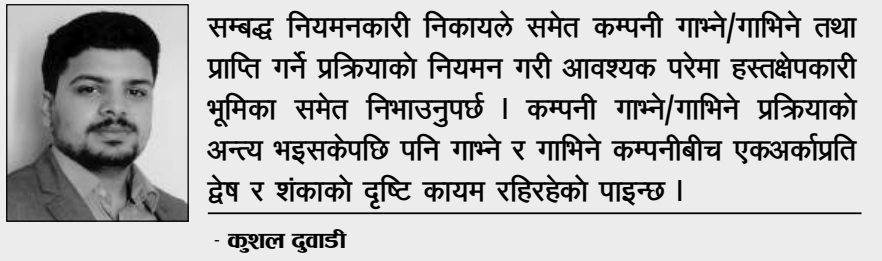
अमूल्य छन् । कृषिमा अहोरात्र खट्ने पनि महिला नै हुन् । तथ्याङ्गशास्त्र र अर्थशास्त्रले यसको मूल्यलाई गणना नगरेको मात्र हो । नेपालका प्रायः सबै घरपरिवारमा महिला नै बिहान सबभन्दा पहिला उठ्छन् र राति सबभन्दा ढिलो गरी सुत्छन् । प्रतिदिन उनीहरूको कार्यघण्टा १५-२० घण्टासम्म हुने गरेको छ । परिवारका सबै सदस्य महिलामाथि

- आध्यात्मिक रूपले महिला र पुरूष दुवैलाई आत्माका स्वरूपमा समान हैसियत प्रदान गरिएको छ ।**
- गृहणीको रूपमा उनीहरूले गर्ने परिवारको लालन-पालनसम्बन्धी कामलाई देशको उत्पादनमा गणना नगरिने भए तापनि यस्तो कामविना परिवार, समाज र समग्र अर्थतन्त्र नै चलायमान हुन सक्दैन ।**
- संघीय, प्रदेश र स्थानीय तहका व्यवस्थापिकामा सरदर ३६ प्रतिशतभन्दा बढी महिलाको प्रतिनिधित्व रहेको छ ।**

स्वरूपमा महिलालाई सम्मान गरिएको र यसका लागि मार्गदर्शन पनि गरिएको छ । यी मार्गदर्शनलाई आत्मसात् गरी सबै प्रकारका महिलाविरुद्धका सबै भेदभाव र हिंसालाई अन्त्य गरेर महिलालाई सम्मान र उनीहरूले परिवार, समाज र राष्ट्रका लागि गरेको योगदानलाई व्यावहारिक रूपले कदर गर्ने व्यवस्था सुनिश्चित गर्नु अहिलेको आवश्यकता हो । देशको अर्थतन्त्रको उन्नयन र समग्र विकासका लागि यसको अन्य विकल्प पनि छैन ।

देशको अर्थतन्त्र निर्माणमा महिलाको ठूलो योगदान रहेको छ । गृहणीको रूपमा उनीहरूले गर्ने परिवारको लालन-पालनसम्बन्धी कामलाई देशको उत्पादनमा गणना नगरिने गरिएको भए तापनि यस्तो कामविना परिवार, समाज र समग्र अर्थतन्त्र नै चलायमान हुन सक्दैन । छोराछोरी जन्माउने, हुर्काउने, संस्कारी बनाउने, भान्सा सम्हाल्ने, घरका वृद्ध सदस्यहरूको हेरचाह गर्ने यस प्रकारका केयरसम्बन्धी र अनौपचारिक कामहरू

गाभ्ने/गाभिने र प्राप्तिपछिका समस्या

सम्बद्ध नियमनकारी निकायले समेत कम्पनी गाभ्ने/गाभिने तथा प्राप्ति गर्ने प्रक्रियाको नियमन गरी आवश्यक परेमा हस्तक्षेपकारी भूमिका समेत निभाउनुपर्छ । कम्पनी गाभ्ने/गाभिने प्रक्रियाको अन्त्य भइसकेपछि पनि गाभ्ने र गाभिने कम्पनीबीच एकअर्काप्रति द्वेष र शंकाको दृष्टि कायम रहिरहेको पाइन्छ ।

- **कुशल दवाडी**

उत्तराधिकारीको समस्या रहेको जर्मनीका साना तथा मझौला उद्योगसँग गाभिएका थिए । सरकार वा कुनै नियमनकारी निकायको निर्देशिकाको कारण पनि कम्पनी गाभ्ने/गाभिने र प्राप्तिको काम हुन्छ । नियमनकारी निकाय स्वयंले कुनै बैक, वित्तीय संस्था, सहकारी संस्था वा अन्य कुनै संस्थाको कूल पूँजीमा वृद्धि हुने आदेश जारी गर्न सक्छ वा कुनै संस्थानमा छुट्टै कार्यविधि लागू गराई मापदण्डहरू निर्धारण गर्न सक्छ । नियमनकारी निकायको यस्तो किसिमको संशोधित निर्देशिका एवं नयाँ खडा गरिएका मापदण्डहरूको कार्याले समेत कम्पनीहरू एकआपसमा गाभ्ने, गाभिने र प्राप्ति हुने कार्य गर्न बाध्य हुन्छन् ।

विद्यमान कानूनी व्यवस्था

विशेष प्रकृतिका गाभ्ने/गाभिने र प्राप्ति गर्नको निम्ति छुट्टाछुट्टै कानूनी व्यवस्था गरिएको छ । धितोपत्रमा दर्ता भएको संगठित संस्थाको हकमा गाभ्ने/गाभिने तथा प्राप्तिका लागि नेपाल धितोपत्र बोर्डले धितोपत्रमा दर्ता गराएका संगठित संस्था एकआपसमा गाभ्ने/गाभिने तथा प्राप्तिसम्बन्धी निर्देशिका, २०७९ बनाई लागू गरिएको छ । विद्युत्को उत्पादन, प्रसारण र व्यापार गर्न अनुमतिपत्र प्राप्त संस्थाको हकमा गाभ्ने/गाभिने तथा प्राप्तिका लागि विद्युत् नियमन आयोगले अनुमति पत्र प्राप्त व्यक्ति आपसमा गाभिन, आपसमा मिल्न, शेयर खरीद, संरचनाको खरीद विक्री वा हस्तान्तरण, प्राप्ति वा ग्रहणसम्बन्धी निर्देशिका, २०७७ बनाई लागू गरेको छ । बैक तथा वित्तीय संस्थासम्बन्धी ऐन, २०७३ बमोजिम बैक तथा वित्तीय संस्था अर्को बैक तथा वित्तीय संस्थासँग गाभिनका लागि सञ्चालक समितिले निर्णय गरी सैद्धान्तिक सहमति प्रदान गर्नुपर्ने कुरा उल्लेख गरिएको छ । त्यसैगरी नेपाल राष्ट्र बैकले नेपाल राष्ट्र बैकमा इ.प्र.निर्देशन नं. १८/०८१ स्तरान्वति हुने, कार्यक्षेत्र विस्तार वा संकुचन तथा गाभ्ने/गाभिनेसम्बन्धी व्यवस्था र बैक तथा वित्तीय संस्था एकआपसमा गाभ्ने गाभिने (मर्जर) तथा प्राप्ति (एक्विजिशन) सम्बन्धी विनियमावली, २०७३ बनाई नियमन तथा नियन्त्रण गरेको छ । यसैगरी अन्य निकायहरूको हकमा समेत गाभ्ने/गाभिने र प्राप्ति गर्नको निम्ति छुट्टाछुट्टै कानूनी व्यवस्था गरिएको छ ।

गाभ्ने/गाभिने र प्राप्ति गर्ने सम्बन्धमा छरिएर रहेका कानूनी व्यवस्थाहरूमा मूलतः प्रारम्भिक समझदारी, ड्यू डिलिजेन्स अडिट, शेयर आदान प्रदान अनुपात, कम्पनीहरूबीच भएको सहमतिपत्रलाई प्रमुख जोड दिएको पाइन्छ । केवल गाभ्ने/गाभिने र प्राप्ति गर्ने प्रक्रियाको निम्ति कम्पनीको सम्पत्तिको मूल्यांकनलाई छद्म रूपमा वृद्धि गर्ने भएकाले स्वतन्त्र मूल्याङ्कनकर्ताबाट ड्यू डिलिजेन्स अडिट गराइन्छ । स्वतन्त्र मूल्याङ्कनकर्ताबाट ड्यू डिलिजेन्स अडिट गरिसकेपछि शेयर आदान प्रदान अनुपात निर्धारण गरिन्छ । त्यसैगरी गाभ्ने/गाभिने र प्राप्ति गर्ने कम्पनीको सम्पूर्ण कामकारवाही, सञ्चालक संरचना प्रारम्भिक समझदारी र कम्पनीहरूबीच भएको सहमतिपत्रमा आधारित हुन्छ । गाभ्ने/गाभिने र प्राप्तिको हकमा धितोपत्रमा सूचीकृत भएको कम्पनीको हकमा बढीमा १५ दिनसम्म शेयर कारोबार रोक्का राखिन्छ । आधारभूत शेयरधनीको शेयर प्रारम्भिक सम्झौता भएको दिनदेखि नै रोक्का राखिन्छ । कम्पनी गाभ्ने/गाभिने तथा प्राप्ति गर्नका निम्ति कम्पनी रिजस्ट्रारको कार्यालय, नेपाल धितोपत्र बोर्ड र अन्य सम्बन्धित निकायलाई समेत उक्त प्रक्रियाको सम्बन्धमा जानकारी दिनुपर्छए ।

उद्भव हुने समस्या

कम्पनीहरू एकआपसमा गाभ्ने, गाभिने र प्राप्ति गर्ने प्रक्रियाबाट कर्मचारीहरूको हकमा भने खासै फाइदा गरेको पाइदैन । मूलतः गाभ्ने कम्पनीले गाभिन आउने कम्पनीको र प्राप्ति गर्ने कम्पनीले कर्मचारीको संख्यामा उल्लेखनीय कटौतीसमेत गर्छ । साथै गाभिन आउने र लक्षित संस्थाको कर्मचारीहरूलाई पदावनति गरी कर्मचारीहरूको इज्जत, प्रतिष्ठामा समेत आँच पुऱ्याइएको पाइन्छ । पदावनतिका कारणले गर्दा समेत कयौं कर्मचारीहरू बाध्यतावश अयोग्यबाट जारी भएको निर्देशिकाबमोजिम गाभ्ने/गाभिने संस्थाको हकमा कर्मचारी व्यवस्थापनसम्बन्धी कार्ययोजनासमेत आपसमा गाभिन दिइने विवेदनसाथ सलंग गर्नुपर्छ । नेपाल राष्ट्र बैकबाट जारी भएको विनियमावलीबमोजिम बैक तथा वित्तीय संस्थाको गाभ्ने/गाभिने तथा प्राप्ति गर्दा कर्मचारीहरूको पदमिलान गर्दा खाईपाई आएको सुविधा, तलब घट्न नपाउने व्यवस्था गरेको छ । यद्यपि यसबाट कर्मचारीहरू नै सबैभन्दा बढी पीडित हुने गरेका छन् ।

यसै तथ्यलाई मनन गरेर नेपाल सरकारले महिला सशक्तीकरणलाई संवैधानिक, कानूनी र योजनाबद्ध तवरले अगाडि बढाएको पाइन्छ । संविधानबाटै महिला-मैत्री समावेशी संयन्त्रलाई अवलम्बन गरिन्, महिला विकासलाई केन्द्रविन्दुमा राखेर कानूनी प्रबन्ध गरिन्, बजेटमा लैङ्गिक कोडको व्यवस्था गरी सबै तहका सरकारमा लैङ्गिक उत्तरदायी बजेटको अनुपात ४० प्रतिशत पुग्नु र महिला विकासमा केन्द्रित निकायहरूको स्थापना र सञ्चालन गरिनु यसैका केही उदाहरण हुन् । महिलाहरूको पहिचान, पहुँच र प्रतिनिधित्व बढाउने र यसको गुणस्तर सुधार गर्ने कार्यमा यी प्रयास फलदायी बन्दै गएका पनि छन् ।

यसैको फलस्वरूप शिक्षालगायत क्षेत्रमा लैङ्गिक समानता कायम हुँदै गएको छ । महिलाहरूको वित्तीय स्रोत तथा सम्पत्तिमा स्वामित्व बढेको छ । शिक्षामा पहुँच बढेसँगै औपचारिक क्षेत्रबाट आय आर्जन गर्ने महिलाहरूको संख्या पनि बढेको छ । संघीय, प्रदेश र स्थानीय तहका व्यवस्थापिकामा सरदर ३६ प्रतिशतभन्दा बढी महिलाको प्रतिनिधित्व रहेको छ । अहिले सहकारीमा आधा सदस्य महिला छन् । समावेशी व्यवस्थाका कारण सार्वजनिक सेवामा ३० प्रतिशतभन्दा बढी महिलाहरूको उपस्थिति छ । शिक्षक, प्रहरी, सेनालगायत सार्वजनिक क्षेत्रमा पनि महिलाहरूको संख्या बढेको छ । अब बैङ्क खाता पनि आधा महिलाका भएका छन् । करिब २५ प्रतिशत घरजग्गामा यिनैको स्वामित्व भएको छ । घरजग्गा पास गर्दा लाग्ने शुल्कमा महिलाको लागि गरिएको छुट र सशक्तीकरणको आवाजले काम गरेकोले यस प्रकारको उपलब्धि प्राप्त भएको हो ।

अन्य क्षेत्रमा पनि समानता र समावेशिता बढ्दै गएको छ । यसले महिलाको आत्मसम्मान र आत्मविश्वास बढेको छ । संविधानले पैतृक सम्पत्ति, वंशीय र समान हक पाउँकै अवस्था छ । सामाजिक सुरक्षाका सेवासुविधा पाउनेहरू सबैले बैङ्कमा खाता खोल्नुपर्ने नीतिले महिलाहरूको पनि वित्तीय सेवामा पहुँच बढाएको छ । समग्रमा विगत १५ वर्षमा नेपाल सरकारले लिएको सकारात्मक विभेदको नीतिले स्वाभित्व, नेतृत्व, अर्थतन्त्र र समाजमा महिलाहरूको पहिचान, पहुँच र प्रतिनिधित्व हवातै बढाएको छ । देश विकासमा उनीहरूको निर्णायक भूमिका रहने अवस्था सृजना भएको छ । घर धान्ने महिलाहरू देश धान्ने हैसियतमा पुगेका छन । भूमिका बढेसँगै उनीहरूबाट उच्च कार्यसम्पादन र उत्तरदायित्वको पनि अपेक्षा गर्न थालिएको छ । आधा धर्ती ढाँचाका महिलाहरूले अब देश विकासको आधा जिम्मेवारी पनि बहन गर्नुपर्ने चुनौती आएको छ ।

डा. भुसाल विकास विश्लेषक हुन् ।

यदि व्यक्तिगत स्वार्थलाई उचित रूपमा निर्देशित गरियो भने त्यसले पनि समाजलाई समृद्ध बनाउँछ ।

- **एडम रिमथ**

सम्पादकीय

निर्माण क्षेत्रमा मन्दी

विश्वका धेरै देश कोरोना महामारीबाट थलिएको अर्थतन्त्रलाई केही हदसम्म उकास्न सफल भए पनि नेपालमा भने झनै बढी समस्या देखिइरहेको छ । त्यसमा पनि नेपालको निर्माण क्षेत्र भने मन्दीमा नै गइसकेको छ किनभने लगातार २ त्रैमासभन्दा बढी समय यसको वृद्धिदर नकारात्मक देखिएको छ । सन् २०२२ मा कोरोना महामारी कायमै रहेका बेलासमेत सञ्चालन आम्दानीमा सुधार गरेका स्टील तथा फलामे छड उत्पादक कम्पनीको सञ्चालन आम्दानी त्यसयताका वर्षमा क्रमशः घटेको देखिएको छ । अन्य क्षेत्रभन्दा बढी निर्माण क्षेत्र सुस्ताउनुको एउटा मुख्य कारक सरकारको कार्य क्षमताको अभाव देखिन्छ ।

मुलुकमा आर्थिक गतिविधि कम हुँदा, निर्माण क्षेत्रमा सिजनको समयमा पनि काम नहुँदा र निजी घर, आवास निर्माण कम हुँदा निर्माण कम्पनीको आम्दानी क्रमशः ओरालो लागेको देखिएको हो । केउट रेटिङ एजेन्सीहरूले सार्वजनिक गरेको सन् २०२१ देखि सन् २०२५ मार्चसम्मको तथ्यांकअनुसार विभिन्न स्टील उद्योगको सञ्चालन आम्दानी खस्केको देखिएको छ । टीएमटी फलामे छडदेखि फलामका विभिन्न प्रकारका निर्माण सामग्री उत्पादन गर्दै आएका उद्योगको आम्दानी घट्दो प्रवृत्तिमा देखिएको हो ।

कम्पनीहरूको वासलात र व्यापारको अवस्थामात्र होइन, राष्ट्रिय तथ्यांक कार्यालयले सार्वजनिक गरेको प्रतिवेदनअनुसार २ वर्ष लगातार निर्माण क्षेत्रको आर्थिक वृद्धिदर नकारात्मक रहेको छ । यस्तो हुनुको मुख्य कारण सरकारले पूर्वाधार निर्माणका कामलाई अघि बढाउन नसक्नु हो । निजीक्षेत्रले सरकारी कार्यक्रम हेरेर लगानी गर्छ तर सरकारले बजेटअनुसार काम गर्न नसक्दा निजीक्षेत्रको लगानी जोखीममा परेको छ । पूर्वाधार निर्माणले गति लिने अपेक्षामा सिमेन्ट र छड कम्पनी खुलेका हुन् । तर, सरकारले पुरानै आयोजनालाई निरन्तरता दिनसमेत नसकेको

सरकार र विपक्षी दल कहिल्यै अर्थतन्त्रका समस्यामा गम्भीर भएर बहस गरेको पाइन्न । आरोपप्रत्यारोपमा रमाइरहेका छन् । सबै मिलेर क्रान्तिकारी निर्णय गर्ने काम भएको छैन । यही उदासीनताको शिकार नेपालको अर्थतन्त्र बनिरहेको हो ।

अवस्था छ । त्यसमा पनि निर्माण सम्पन्न भएका आयोजनाको समेत सरकारले भुक्तानी दिन सकेको छैन । निर्माण सम्पन्न भएका आयोजनाहरूको अर्बौं अर्बौं रूपैयाँ सरकारले भुक्तानी दिन सकेको छैन । सरकारले लक्ष्यअनुसार राजस्व उठाउन सकेको छैन भने विदेशी ऋण सहयोग र अनुदान पनि लक्ष्यअनुसार उठ्न सकेको छैन । सरकारले आन्तरिक ऋण उठाएर चालू खर्चको जोहो गरिरहेको छ भनिन्छ । सार्वजनिक ऋण बढेको बढ्दैै छ भने यस्तो ऋणको रकम पूँजी उत्पादन हुने क्षेत्रमा खर्च हुन सकेको छैन । यसले झनै अर्थतन्त्रलाई समस्यामा पार्ने देखिन्छ ।

मुलुकको अर्थतन्त्र सुस्त हुँदा सरकारले विकास निर्माणका कामलाई तीव्रता दिन सक्यो भने निर्माण कम्पनीले काम पाउँछन् । यसबाट रोजगारी सृजना पनि हुन्छ । त्यसले जनताको हातमा खर्चयोग्य रकम जान्छ र बजारमा मागसमेत सृजना गर्छ । त्यसो हुन सकेको छैन । अर्को, सरकारले घरजग्गालाई अनुत्पादक क्षेत्र मानी यस क्षेत्रमा जाने ऋणमा कडाइ गरेको छ । अझ जमीनको वार्गीकरण काम रोकिँदा जग्गा किताकाँटलगायत काम रोकिँदा व्यक्तिगत घर निर्माण पनि प्रभावित बन्यो । अहिले यी दुवै कामलाई केही खुक्लो बनाएए पनि यो क्षेत्र चलायमान हुन सकेको छैन । यसमा सहकारीका देखिएका समस्या पनि जोडिन आइपुगेको देखिन्छ ।

अर्थतन्त्रका विभिन्न क्षेत्र एक अर्कासँग जोडिएका हुन्छन् । कुनै एक क्षेत्रमा असर परेपछि त्यसले अर्थतन्त्रका अन्य अवयवमा पनि असर पार्छ । त्यही भएर अहिले बैकिङ क्षेत्रसमेत समस्यामा परेको छ । यी सबै अवस्थामा सुधार त्याउन टालटुले नीतिले हुँदैन । तर, सरकार र विपक्षी दल कहिल्यै अर्थतन्त्रका समस्यामा गम्भीर भएर बहस गरेको पाइन्न । आरोपप्रत्यारोपमा रमाइरहेका छन् । सबै मिलेर क्रान्तिकारी निर्णय गर्ने काम भएको छैन । यही उदासीनताको शिकार नेपालको अर्थतन्त्र बनिरहेको हो । अर्थतन्त्र र विकास प्रमुख राजनीतिक नमूदा बनेसम्म यस्तै रहिरहने हो कि भन्ने देखिन्छ ।

अभियान

१० वर्षअघिको आर्थिक अभियानबाट

जलविद्युत्को विकास पहिलो शर्त

नेपालले आफूसँग भएको स्रोतको परिचालन गर्न सकिरहेको छैन । यहाँ जलविद्युत् विकासको प्रचुर सम्भावना छ । ऊर्जा नै औद्योगिक विकासको आधार हो । तर, अहिले माग र आपूर्तिबीच सन्तुलन छैन । यसले गर्दा औद्योगिक क्षेत्रलाई आवश्यक पर्ने ऊर्जाको अभाव छ । यस्तो अवस्थामा दिगो आर्थिक वृद्धिको सम्भावना कम छ । त्यसैले आर्थिक वृद्धिदर ७ प्रतिशत पुऱ्याउने कुरा अहिलेका निम्ति सपना मात्र हुनेछ । जलविद्युत्को विकासले मुलुकको ऊर्जा आवश्यकता त पूरा गर्छ नै भारत र चीनजस्तो ठूलो बजारमा सहजै निर्यातसमेत गर्न सकिन्छ ।

नेपाल सरकार भारतलाई विद्युत् बेच्ने सैद्धान्तिक कुरा गरिरहेको छ तर आफ्नो आवश्यकतासमेत पूरा गर्न सकिरहेको छैन । ऊर्जाको विकासका लागि निजीक्षेत्रलाई आकर्षित गर्ने लचिलो नीति अपनाउनुपर्छ । यसका लागि उपयुक्त बैङ्क व्याजदर निर्धारण हुन आवश्यक छ । आर्थिक वृद्धिदर ७ प्रतिशत पुऱ्याउनका निम्ति जलविद्युत्को विकासलाई नै पहिलो प्राथमिकतामा राख्नुपर्छ । कृषि र औद्योगिक क्षेत्रको विकास पनि ऊर्जाको उपलब्धतामै निर्भर छ भन्न तथ्यलाई बिर्सन मिल्दैन । यी क्षेत्रको विकासविना ७ प्रतिशतको आर्थिक वृद्धिदर हासिल गर्ने कुरा निकै कठिन हुन्छ । अहिले नेपालको अर्थतन्त्र रेभिटुयान्सले भरेयग भइरहेको छ ।

(अर्थशास्त्री डा. प्रदीपकुमार खड्कासँगको कुराकानीबाट)

वर्ष ८, अंक १९९, शुक्रवार, ४ फागुन, २०६९

लेखक कानूनका विद्यार्थी हुन् ।

 तस्वीर : रासस

अन्तरराष्ट्रिय श्रमिक महिला दिवसको दिन शनिवार बिहानै छिटुवामा तरकारी राखेर घोराही बजारमा विक्री गर्न आएका दाडको घोराही उपमहानगरपालिका-१६, मधै गाउँका थारू महिला ।

राहुघाटको बाँध पहिरोको जोखिममा

म्याग्दी । नेपाल विद्युत् प्राधिकरणको सहायक कम्पनी रघुगंगा हाइड्रोपावरद्वारा निर्माणाधीन ४० मेगावाट क्षमताको राहुघाट जलविद्युत् आयोजनाको बाँध पहिरोको जोखिममा परेको छ। रघुगंगा गाउँपालिका-४, दग्नाम र ५ भौँको फेदीमा धौलागिरि हिमालबाट बगेर आउने राहुघाट नदीको पानी थुनेर सुरुडमा छिराउन निर्माणको अन्तिम चरणमा पुगेको बाँध पहिरोको जोखिममा परेको हो। दग्नाम गाउँको फेदीमा सृजना भएको नयाँ पहिरो राहुघाट जलविद्युत् आयोजनाको बाँधको सिधा माथि छ।

गतवर्ष बर्खामा सोही पहिरोबाट आएको रोगर निर्माणाधीन बाँधमा थुप्रैर क्षति पुगेको थियो। पहिरो माथि रहेको दग्नाम गाउँ र फेदीको बाँधलाई जोखिम बनाएको छ। आयोजनाका प्रमुख राजबहादुर विष्टले पहिरो नियन्त्रणका लागि अध्ययन थालिएको छ,' उनले भने, 'प्राविधिक टोलीको अध्ययन प्रतिवेदन र सुभाबको पर्खाइमा छौं ।'

१७ मिटर अग्लो र ३१ मिटर लामो अर्धजलाशययुक्त (पीआरओआर) प्रविधिको बाँधसँगै राहुघाट नदीको दायाँ किनारमा डिसेन्डर (पानी थिग्राउने) पोखरी निर्माणाधीन छन्। बाँध, डिसेन्टर र इनलेट (सुरुङको प्रवेशबिन्दु) को करीब ३०० मिटरमाथि पहिरो

सृजना भएको हो।

यसैबीच आयोजनाको हालसम्मको भौतिक प्रगति ८२ प्रतिशत पुगेको छ। सिभिल ठेकेदार जयप्रकाश एसोसिएट्सले बाँध, सुरुङ, विद्युतगृह निर्माणको काम अन्तिम चरणमा पुर्‍याएको छ।

आगामी २०८२ असार १५ भित्र राहुघाटको निर्माण सम्पन्न गर्ने कार्ययोजनासहित कमलाई तीव्रता दिइएको आयोजनाको सिभिल महाशाखाका प्रमुख रविन कट्टेलले बताए।

‘बाँधमा ब्यारेज, ६ हजार २७० मिटर लामो मुख्य सुरुङ, सर्जसाफ्ट, ठाडो र तेस्रो प्रेसर साफ्ट र टेलरेस डग निर्माण सकिएको छ,' उनले भने, 'डिसेन्डर (पानी थिग्राउने पोखरी), पावर इन्टेक, मुख्य सुरुङलाई फिनिशिसिङ गर्ने र पेनस्टक पाइपलाइन जडानको काम धमाधम भइरहेको छ।'

मुख्य सुरुङको चारओटा अडि्टबाट लाईनिङ (ढलान र पलास्टर) भइरहेको छ। रघुगंगा-३ गतिल्केनीचौरमा विद्युतगृह निर्माणको काम ९० प्रतिशत सकिएको छ। इलेक्ट्रोमेकानिकल ठेकेदार भारत हेभी इक्विपमेन्ट (भेला)ले विद्युतगृहमा टर्बाइन, जेनेरेटरका उपकरण जडानको काम गरिरहेको छ। विद्युतगृह परिसरमा एआईएस (एयर इन्सुलेटेड) प्रविधिको स्विचयार्ड निर्माण थालिएको छ। स्विचयार्डका उपकरणले विद्युत् गृहमा जेनेरेटरबाट उत्पादन भएको ऊर्जा प्राप्त गरी प्रसारण लाइनमा आपूर्ति गराउँछ।

यो आयोजनाबाट उत्पादन हुने बिजुली लिलो (लुप इन, लुप आउट) प्रविधिबाट २२० केभी क्षमताको कालीगण्डकी कोरिडोर दाना-कुश्मा प्रसारण लाइन (डबल सर्किट) मार्फत केन्द्रीय ग्रिडमा जोडिने भएको छ। चारओटा प्रसारण लाइनको टावर निर्माण भइसकेको छ। आयोजनाको सिभिल ठेकेदारसँग २०७४ मइसिरमा ठेक्का सम्फौता भएको थियो। ठेक्काको ४५ महीनाको अवधिमा कोरोना महामारी, बाढी र पहिरोका कारण काम सम्पन्न हुन नसकेपछि, ३० महीना म्याद थपिएको छ। कमजोर आर्थिक अवस्थाका कारण २०७२ सालमा पुरानो ठेकेदार आइन्आरसिएलसंगको ठेक्का तोडेर कम्पनीको अवधारणा र इन्जिनियरिङ प्रोक्चोरमेन्ट एन्ड कन्ट्र्याक्ट (ईपीसी) प्रारुपमा राहुघाट जलविद्युत् आयोजना निर्माण अघि बढाइएको थियो। *रासस*

आइतवार, २५ फागुन २०८१ | Sunday, 9 March 2025

अग्र्यानििक चिया उत्पादन अभियान सञ्चालन गर्दै सूर्योदय नगरपालिका

इलाम। सूर्योदय नगरपालिकाले क्यान्सर रोगको जोखिम हुन नदिन विषादी प्रयोगमा कडाइ गर्न थालेको छ । नगरका किसानले तरकारी लगायत अन्य वालीमा विषादीको मात्रा बढाउन थालेपछि नगरपालिकाले कडाइ गर्न थालेको हो । नगरपालिकाले अग्र्यानििक चिया उत्पादन अभियान नै सञ्चालन गर्न किसानलाई प्रोत्साहन समेत गरेको छ। ‘हामीले उत्पादन गरेको चियाले आफै रोगको सिकार हुनुपर्‍यो भने विश्व बजारमा विक्री गर्न सकिँदैन,’ नगरप्रमुख रणबहादुर राईले भने, ‘हामी विष खाँदैनौ र बेच्दैनौ पनि। विगत वर्षदेखि अग्र्यानििक उत्पादन गर्ने भनेर अभियान चलाइए पनि तथ्यांकले विषादीको प्रयोग देखाएकाले अब कडाइका साथ विषादी नियमन गर्छौं ।’

नगरपालिकाले गत २ आर्थिक वर्षमा विपन्न नागरिक सहायता कार्यक्रमअन्तर्गत स्वास्थ्य सेवाका लागि आर्थिक सहयोग निम्ति सिफारिश गरिएका विरामीमध्ये सबैभन्दा बढी क्यान्सर रोगी देखिएका छन्। आर्थिक वर्ष २०७९/८० मा सिफारिश गरिएका ५७ विरामीमध्ये सबैभन्दा बढी ४० जना क्यान्सरपीडित थिए भने भिगौलाका १० र मुटुका ७ विरामी थिए। त्यसैगरी गत आर्थिक वर्षमा यो तथ्यांक बढेर सिफारिश संख्या ८२ पुग्यो। यसमा पनि क्यान्सरका सबैभन्दा बढी ५० विरामी छन्। त्यसैगरी भिगौलाका २०, मुटुका ३ र टाउकोमा चोट भएका ३ जनाको स्वास्थ्य सेवाका लागि सिफारिश गरिएको सूर्योदय नगरपालिका स्वास्थ्य शाखाका प्रमुख विपुल अधिकारीले जानकारी दिए।

यो त नगरपालिकामा परेका निवेदनमा आधारित तथ्यांक हो। पालिकाको सम्पर्कमा नआएर उपचार गरिरहेका वा ज्यान गुमाएका क्यान्सरपीडित धेरै छन्। सबैमा क्यान्सर रोगको कारण चियाको विषादी मात्र नभए पनि अधिकांश कारण विषादी हुन सक्ने सूर्योदय-८ का वडाध्यक्ष जंग गुरुङले बताए। ‘क्यान्सरकै कारण मैले गतवर्ष परिवारको एक सदस्य गुमाएँ। धेरै ठाउँका डाक्टरलाई देखाउँदा विषादीकै कारण रोग लागेको बताए,’ उनले भने, ‘फापाको पुर्वाञ्चल क्यान्सर अस्पतालदेखि राजधानीका थुप्रै अस्पतालका बरिष्ठ डाक्टरहरूले विषादीलाई कारण देखाए।’

वडाध्यक्ष गुरुङले यस वर्ष आफ्नो वडालाई अग्र्यानििक घोषणा गर्ने गरी काम थालिएको बताए। ‘मैले आफन्त गुमाएँ। आज घर-घरमा क्यान्सर रोगी फेला

परिरहेका छन्। यो दुर्दशा सबैले

भोग्नुभन्दा बेलेमा सचेत हुनुपर्छ,’ उनले भने, ‘सूर्योदयको ८ नम्बर वडामा बढी चियाखेती हुन्छ। सबैभन्दा बढी चिया उद्योग यहीं छन्। यहाँबाट अग्र्यानििक वडा घोषणा शुरू गर्दै छौं ।’

पहिलो चरणमा किसान, चिया उद्योगी, व्यापारी, स्थानीय राजनीतिक दलका प्रतिनिधि, टोल विकास, वालीबीमा कम्पनीका प्रतिनिधि लगायतसँग बसेर वडाले छलफल चलाएको बताउँदै वडाध्यक्ष गुरुङले अब टोलटोलमा पुगेर चेतनामूलक कार्यक्रम गर्ने र स्थानीयलाई अग्र्यानििक उत्पादनसम्बन्धी तालिम दिइने बताए।

‘विषले मानव स्वास्थ्यलाई मात्र नभएर हाम्रो विश्व परिचयमा पनि असर गर्छ। चिया पिउनलायक बनाउनुपर्छ। उत्पादन अग्र्यानििक र गुणस्तरीय भएपछि किसानले राम्रो

यो टोलका विनोद मोक्तान,

विमल, सुशीला, रामप्रसाद, पूर्ण र तारा राईका परिवार बिहानसाँभ चियाको गोडमेल, मलजल, सिँचाइ र टिपाइमा व्यस्त हुन्छन्। बेलामा पानी नपरेकाले केही ढिलो भए पनि यस वर्षको टिपाइ चैत पहिलो साताबाट शुरू हुने मनबहादुरले बताए । उनका अनुसार, हरियो चिया उत्पादनको उर्वर समय चैतदेखि असोजसम्मको ६ महीना हो। क्यान्सरले नागरिकको ज्यान लैजाने र उत्पादन गुणस्तरीय नहुँदा विश्व बजारमा निर्यात नहुने भएपछि नगरपालिकाले प्रांगारिक चिया उत्पादनको अभियान चलाइरहेको हो । ६ वर्षअघि नै चियाको कार्यविधि बनाएर न्यूनतम समर्थन मूल्य तोकेको सूर्योदयमा चियाको टिपाइ सुधार हुन नसक्दा भारतलगायत मुलुकमा नेपाली चिया विक्रीमा समस्या छ।

‘पहिले भारतले यहाँको

नगरपालिकाको दीर्घकालीन सोचको नारा नै ‘सूर्योदय नगरपालिकाको समृद्धि, प्रांगारिक कृषि पर्याप्यटन र आर्थिक समानता’ भन्ने रहेको छ ।

मूल्य पाउँछन्,’ नगरप्रमुख राईले भने, ‘क्षणिक लाभ हेरेर स्वास्थ्य जस्तो संवेदनशील विषयमा बेवास्ता गर्नु हुँदैन ।’

सूर्योदयमा उत्पादन हुने सबै चिया विषादीयुक्त छन् भन्ने होइन। कतिपय चिया बगान अग्र्यानििक पनि छन्। सूर्योदय-९, ढोडेका रामप्रसाद राईले चियाको प्रांगारिक खेती शुरू गरेको ६ वर्ष भयो। उनको १६ रोपनी क्षेत्रफलमा फैलिएको चिया बगानबाट दैनिक ८० किलो उत्पादन हुन्छ। ‘प्रतिकेजी १०१ रुपैयाँ दरले सुन्दरपानी कृषि सहकारी संस्थालाई दिन्छौं। उसले १ रुपैयाँ नाफा राखेर गोर्खा टी स्टेटलाई बेच्छ,’ राईले भने, ‘नगरपालिकाले तोकेको चियाको न्यूनतम समर्थन मूल्य प्रतिकिलो रु ४० हो। तर हाम्रो चिया प्रांगारिक भएकाले १०० भन्दा बढी मूल्य पाएका छौं ।’

राईमाथि होइन साड्पाइ टोल ढोडेका सबै किसानले रासायनिक मलको प्रयोग छाडेर गाई-बाख्राको मल प्रयोग गरिरहेका छन्। ‘चियामा लहलह मुना पलाउँछ, खाँदा स्वास्थ्यलाई हानि गर्दैन, विक्री मूल्य पनि राम्रो पाइन्छ,’ किसान मनबहादुर राईले भने, ‘गाईको मल एकपटक र गहुँतबाट बनाएको ‘रक्षिन’ वर्षमा दुईपटक लगाई दिनुपर्छ, अन्य गोडमेल र सिँचाइ पुग्यो भने विषादी हालेको भन्दा राम्रो उत्पादन पनि हुन्छ।’

चिया किन्दा सिएफएल परीक्षण गर्थ्यौं तर अब त्यसको अलावा फसाइ परीक्षण गर्दै छ,’ नगरप्रमुख राईले भने, ‘यसले गर्दा हाम्रो चिया भारतमा सजिलै विक्री हुने अवस्था छैन। यदि चिया प्रांगारिक भएन भने सबै चिया नबिक्ने अवस्था हुन्छ। यो समस्या बुझेर किसानले उत्पादनलाई विषादीरहित र टिपाइ गुणस्तरको बनाउनुपर्छ।’

चियाको टिपाइ सुधार गर्न भन्दै नगरपालिकाले गतवर्ष ३०० किसानलाई चिया टिप्ने हाते मेसिन वितरण गर्‍यो। ‘टिपाइमा सुधार भइसकेपछि न्यूनतम समर्थन मूल्य कार्यान्वयन हुन्छ। करीब ३०० ओटा चिया टिप्ने हाते मेसिन वितरण भएको छ। यो वितरण यस वर्ष पनि हुन्छ। चियालाई ब्रान्डिङ गर्नुपर्छ, चिया परीक्षण गर्नुपर्छ भनेर निर्माण गरिएको टी टेस्टिङ एन्ड रिसर्चिङ सेन्टर सञ्चालनमा आइसकेको छ।’

नगरपालिकाको दीर्घकालीन सोचको नारा नै ‘सूर्योदय नगरपालिकाको समृद्धि, प्रांगारिक कृषि पर्याप्यटन र आर्थिक समानता’ भन्ने रहेको छ । २०७५ साउन १ गते नै निषेधित विषादीमुक्त पालिका घोषणा गरी सबै १४ वडाका २५२ टोलमा सचेतना कार्यक्रम भइसकेको नगर आर्थिक विकास समितिका संयोजक देवेन्द्र आचार्यले बताए। उनले भने, ‘गोठ सुधार, भकारी सुधार,

पृष्ठ १ बाट क्रमशः

नेपाल टेलिकम...

सोहीअनुसार एनसेल अघि बढेको देखिन्छ। यता सरकारी स्वामित्वको दूरसञ्चार कम्पनी भने अहिलेसम्म सव्सक्रिप्शन मोडलमा गएको छैन। टेलिकमका अधिकारीहरू यसबारे अझै कुनै निर्णय नलिइएको बताउँछन्। ‘सव्सक्रिप्शन मोडलमा जान सक्ने सम्भावना छ तर अहिले कुनै निर्णय गरेका छैनौं, पख र हेरकै अवस्थामा छौं,’ नेपाल टेलिकमका प्रवक्ता हरि ढकालले भने।

उनका अनुसार सरकारी स्वामित्वको कम्पनी भएकाले व्यापारमा भन्दा पनि जनतालाई सरल हिसाबले सस्तो, सुलभ सेवा प्रदान गर्न टेलिकमले योजना बनाइरहेको हुन्छ। यद्यपि सव्सक्रिप्शन मोडलमा जाने कुरा छलफलको विषय हुन सक्छ, साना प्याकेजहरू धेरै भयो भनेर नियामकले पनि भनिरहेकाले त्यसलाई केही सुधार्ने प्रयास टेलिकमले गरिरहेको उनले बताए।

टेलिकमका अधिकारीहरूका अनुसार नेपाल टेलिकम प्राइभेट कम्पनी नभएकाले यसले आवश्यक विधि र प्रक्रिया पूरा गर्नुपर्छ, त्यसैले पनि सव्सक्रिप्शन मोडलमा तत्कालै जाने अवस्था छैन। आगामी दिनमा नेपाल टेलिकमलाई धराशयी हुनबाट जोगाउन सव्सक्रिप्शन मोडल पनि एउटा बलियो विकल्प हुन सक्ने अधिकारीहरूको बुझाइ छ।

नेपाल दूरसञ्चार प्राधिकरणका अनुसार अहिलेसम्म सव्सक्रिप्शन मोडलमा टेलिकम कम्पनीहरूलाई लैजानेबारे कुनै निर्णय लिइएको छैन। प्राधिकरणका प्रवक्ता सन्तोष पौडेलले सव्सक्रिप्शन मोडलमा लैजानेबारे कुनै निर्णय नभएको बताए। उनका अनुसार कम्पनीहरूलाई त्यो मोडलमा जानका लागि नियामकले अनुमतिसमेत दिएको छैन।

धमाधम बन्द...

उक्त सहयोग सकिएपछि शाखारहित बैकिङ सेवा बन्द गर्न क्रम बढेको बताइएको छ। बैँकरहरू भने शाखारहित बैकिङ सेवा केन्द्रबाट घाटा हुन थालेपछि बन्द गर्न चाहेको बताउँछन्। नेपाल बैँकसँ संघका पूर्वअध्यक्ष भुवनकुमार दाहालले बैँक, वित्तीय संस्थाको शाखा र विद्युतीय कारोवार विस्तारले शाखारहित बैँकिङको महत्त्व कम भएको बताए।

बैँकको शाखा नभएका स्थानमा सरल तथा सहजरूपमा वित्तीय पहुँच पुर्‍याउनु राष्ट्र बैँकले शाखारहित बैँकिङ सेवाको प्रावधान ल्याएको थियो। यो सेवाअन्तर्गत बैँकिङ सेवा नपुगेको स्थानमा बैँकले स्थानीय व्यापारी वा सेवाग्राहीलाई प्रतिनिधि तोक्छन्। उक्त प्रतिनिधिले बैँकले उपलब्ध गराएको मेसिनमार्फत स्थानीयलाई खाता खोल्ने, रकम जम्मा गर्ने, फिक्ने, रেমिटान्स भुक्तानी र ससानो ऋण लगानीलगायत सेवा दिन्छ।

मुन्धुम पदमार्ग विस्तारसँगै पुनः निर्माण शुरू

भोजपुर। सरकारको घुम्नैपर्ने १०० पर्यटकीय गन्तव्यभित्र पर्न सफल मुन्धुम पदमार्ग विस्तारसँगै पुनः निर्माण थालिएको छ। पदमार्गको स्विस् सरकारको आर्थिक एवं प्राविधिक सहयोगमा संघीय सरकार, प्रदेश सरकार र गाउँपालिकाको लागत साभ्भेदारीमा १ करोड रुपैयाँ लागतमा पहिलो चरणको पदमार्ग विस्तारसँगै पुनः निर्माणको काम थालिएको हो।

पदमार्ग निर्माणका विषयमा जानकारी गराउने उद्देश्यले पदमार्ग बनिरहेको हाँस पोखरीमा सार्वजनिक सुनुवाइसमेत गरिएको छ। सार्वजनिक सुनुवाइमार्फत योजनाको लागत, योजना सञ्चालन पद्धति, योजना सञ्चालन हुने क्षेत्र र पदमार्ग निर्माण अबधिलगायत विषयमा सरोकारवाला पक्षलाई जानकारी दिइएको हो।

यो पदमार्गलाई थप व्यवस्थित बनाउन पहिलो चरणमा ५ दशमलव ४४ किलोमिटर पदमार्ग निर्माण तथा पुनःनिर्माण थालिएको टेम्केमैयुङ गाउँपालिकाका प्रमुख प्रशासकीय अधिकृत अदित दाहालले जानकारी दिए। पदमार्गसँगै पर्यटकलाई लक्ष्य गरेर यहाँ तीनओटा सार्वजनिक सौचालय, दुईओटा रात्रि विश्रामस्थल, एउटा खानेपानी धारा निर्माण गरिने उनको भनाइ छ।

‘तीनै तहका सरकार र स्विस् सरकारको लागत साभ्भेदारीमा मुन्धुम पदमार्गको थप विस्तारसँगै पुनःनिर्माण थालिएको छ,’ प्रशासकीय अधिकृत दाहालले भने, ‘यहाँ पर्यटकलाई लक्षित गरेर पदमार्ग निर्माणसँगै थप संरचनाहरू बन्नेछन्। यो निर्माण अबधि आगमी असारसम्म छ।’ पदमार्गको निर्माण तथा पुनः निर्माणमा स्विस् सरकारको ५१ प्रतिशत, गाउँपालिकाको २२ प्रतिशत, केन्द्र सरकारको ५ प्रतिशत र प्रदेश

सरकारको २२ प्रतिशत लागत साभ्भेदारी रहेको प्रशासकीय अधिकृत दाहालले जानकारी दिए।

मुन्धुम पदमार्ग गाउँपालिकाको गौरवको आयोजना रहेकोले यसको थप विकास तथा विस्तारमा जोड दिइएको गाउँपालिका उपाध्यक्ष रमादेवी राईले

बताइन्। गाउँपालिकाले कृषि र पर्यटनलाई प्राथमिकतामा राखेर स्थानीयको समृद्धिको आधार तयार गर्ने लक्ष्यका साथ पदमार्ग विस्तार तथा विकासको काम गरिरहेको उपाध्यक्ष राईले बताइन्। पदमार्गले यहाँको

धर्म, संस्कार, संस्कृति रहनसहन, रीतिरिवाजको जगेनासँगै स्थानीय कृषि उत्पादनलाई पर्यटनसँग जोड्न टेवा पुग्ने उनको भनाइ छ।

‘मुन्धुम पदमार्ग हाम्रो गौरवको योजना हो,’ उनले भनिन्, ‘यहाँ जति पनि काम भइरहेका छन्, त्यसले यहाँको विकास र

यात्राको लागि गाउँपालिकाले योजनाबद्ध रूपमा काम गरिरहेको उपाध्यक्ष राईले जानकारी दिइन्। पदमार्गलाई थप व्यवस्थित बनाउँदै स्थानीयको रोजगारी र जीविकोपार्जनसँग जोड्ने काम भइरहेको उनको भनाइ छ। मुन्धुम भ्रमण वर्ष सन् २०२५ घोषणा गरेर यसको प्रचारप्रसारसँगै

विकासको काम भइरहेको उपाध्यक्ष राईले बताइन्। ‘मुन्धुम पदमार्ग पूर्वको स्थापित गन्तव्यको रूपमा विकास भइरहेको छ,’ उनी भनिन्छन्, ‘पदमार्ग विस्तार भएपछि यहाँ आउने पर्यटकको संख्या बढिरहेको छ। पर्यटकको सहज, सुरक्षित र आरामदायी यात्राको लागि हामीले योजनाबद्ध रूपमा काम गरिरहेका छौं।’

मुन्धुम पदमार्ग एक मात्र भर्जिन पदमार्ग रहेकाले यसलाई संरक्षण गर्न आवश्यक रहेको गाउँपालिका अध्यक्ष सरोज बस्नेतले बताए। सडक विस्तारका कारण पदमार्गलाई असर पुग्ने भएकाले यस्ता क्रियाकलाप रोकन आवश्यक रहेको

अध्यक्ष बस्नेतको भनाइ छ। मुन्धुम पदमार्ग नेपाल सरकारको १०० गन्तव्यमा सूचीकृत भएकोले जिल्ला तथा छिमेकी जिल्लाका स्थानीय तहसँग सहकार्य गरेर विकास तथा विस्तार भइरहेको उनको भनाइ छ।

‘मुन्धुम पदमार्ग एक भर्जिन पदमार्ग हो,’ अध्यक्ष राईले भने, ‘नेपालमा यस्ता स्थानहरू कमै मात्र छन्। सडक विस्तारका कारण यस्ता क्षेत्रमा क्षति पुगेको अवस्था छ। पदमार्ग क्षेत्रको संरक्षणको लागि हामी गम्भीर बन्न आवश्यक छ। १ करोड रुपैयाँ लागतमा भइरहेको पहिलो चरणको काम सम्पन्न भएपछि यही आर्थिक वर्षमा सम्पन्न हुने गरी दोस्रो चरणमा ८५ लाख रुपैयाँ बराबरको निर्माण हुने अध्यक्ष बस्नेतले जानकारी दिए।

पदमार्गमा आधारित पर्यटन विकास परियोजनाअन्तर्गत दिगो र नवीनतम पर्यटन विकासको अवधारणा अनुसार यहाँ काम भइरहेको परियोजनाका सामाजिक सुरक्षा अधिकृत पार्वती राणाले बताइन्। पर्यटनमार्फत समुदायको आर्थिक अवस्थामा सुधार ल्याउने खालका क्रियाकलाप सञ्चालन हुने उनको भनाइ छ। पदमार्गमा रहेका होटल व्यवसायीको क्षमता अभिवृद्धिसँगै पाहुनालाई दिने सेवा तथा व्यवहारको विषयमा तालिम तथा सचेतनाका कार्यक्रम सञ्चालन हुने अधिकृत राणाको भनाइ छ।

यो पदमार्ग क्षेत्रमा टेम्केमैयुङ गाउँपालिकाका १०७ जनाले काम गरिरहेको निर्माण उपभोक्ता समितिको अध्यक्ष रहिम बस्नेतले जानकारी दिए। पदमार्ग निर्माणले पर्यटनको विकाससँगै स्थानीयस्तरमा रोजगारी सृजना भएको उनको भनाइ छ। पदमार्ग क्षेत्रमा ६ ओटा समूह निर्माण गरेर विभिन्न स्थानमा काम भइरहेको उनले जानकारी दिए। *रासस*

जलविद्युत् कम्पनीहरूको ५२ हप्ताको उच्च र न्यून मूल्यको तथ्यांक (२०८१ फागुन २२)				
क्र.सं.	कम्पनीको नाम	बजार मूल्य	५२ हप्ताको उच्च विन्दु	५२ हप्ताको न्यून विन्दु
१	कुथेली वुखरी स्मल हाइड्रोपावर लिमिटेड	२५१०	३३००	११४०
२	सिक्लेस हाइड्रोपावर लिमिटेड	१३३१.१	१४७५	४४५
३	भगवति हाइड्रोपावर डेभलपमेन्ट कम्पनी लिमिटेड	१०९३	१३६१.७	५६६
४	सुपरमाई हाइड्रोपावर लिमिटेड	१०४७	१२८३	६४०
५	बाराही हाइड्रोपावर पब्लिक लिमिटेड	१०३०	१२७५	४४९
६	सुपर मादी हाइड्रोपावर लिमिटेड	१०२८.७	१६५७	४२१.५
७	मिड सोलु हाइड्रोपावर लिमिटेड	९९७.९	११८०	५९२
८	माण्ड हाइड्रोपावर लिमिटेड	९६३	१४९३.१	६५८
९	शुभम पावर लिमिटेड	९५५	११०९.६	६२३.५
१०	नेपाल हाइड्रो डेभलोपर लिमिटेड	९०४	१००२.६	४०८
११	रावा इनर्जी डेभलपमेन्ट लिमिटेड	८९६.२	९९०	४५२.२
१२	श्रीस्टार हाइड्रोपावर लिमिटेड	८८६	१२३१	४६५.९
१३	इष्टर्न हाइड्रोपावर लिमिटेड	८८०	९९७	४२३.९
१४	अपर हैवाखोला हाइड्रोपावर कम्पनी लिमिटेड	८७८	९९३.४	३३८.२
१५	सयपत्री हाइड्रोपावर लिमिटेड	८१८	९२२	४४३
१६	रू रू जलविद्युत् परियोजना लिमिटेड	८१२.९	९२६	४८४.९
१७	रिभर फल्स पावर लिमिटेड	८१०.१	१४८४	३२२.९
१८	मन्दाकिनी हाइड्रोपावर लिमिटेड	८०६.५	११०१	३८१.१
१९	मकर जितुमाया सुरी हाइड्रोपावर लिमिटेड	८०५.५	८६०	३४२
२०	चिरखा हाइड्रोपावर लिमिटेड	७८६	९१०	४८०.५
२१	अप्पर स्याङ्गे हाइड्रोपावर लिमिटेड	७७६	९९१	४५०
२२	एशियन हाइड्रोपावर लिमिटेड	७६४	९०४	४१०.१
२३	माथिल्लो मैलुङ खोला जलविद्युत् लिमिटेड	७५६	८९०.४	३३५
२४	भूगोल इनर्जी डेभलपमेन्ट कम्पनी लिमिटेड	७४३.६	१०८०	३३७.२
२५	भिजन लुम्बिनी उर्जा कम्पनी लिमिटेड	७३२	८१६	४४५.१
२६	दोली पावर कम्पनी लिमिटेड	७२४.९	१०१७	३६६
२७	ईडवा हाइड्रोपावर लिमिटेड	७२३	८३८	३४५
२८	युनाइटेड इदी मदी एण्ड आर.वि. हाइड्रोपावर लिमिटेड	७०९	७९०	३२५
२९	माईखोला हाइड्रोपावर लिमिटेड	७०७.१	७६५	३५६.४
३०	सगरमाथा जलविद्युत् कम्पनी लिमिटेड	७०१	८००	४३३.६
३१	राप्ती हाइड्रो एण्ड जनरल कन्स्ट्रक्सन लिमिटेड	६९९	७०८	२८६
३२	अप्पर सोलु हाइड्रो इलेक्ट्रिक कम्पनी लिमिटेड	६७८	७९२	३४४
३३	बिन्ध्यबासिनी हाइड्रोपावर डेभलपमेन्ट कम्पनी लिमिटेड	६६०	८२९.७	४४३
३४	पिपुल्स हाइड्रोपावर कम्पनी लिमिटेड	६४६.९	७४५.६	२७५.१
३५	हिमालयन पावर पार्टनर लिमिटेड	६३०.२	६६५	२४४
३६	मेन्छियाम हाइड्रोपावर लिमिटेड	६२५	७१४	३१९
३७	सामलिङ्ग पावर कम्पनी लिमिटेड	६२४	७२२	४६४
३८	मोलुङ हाइड्रोपावर कम्पनी लिमिटेड	६१७.९	६५५	३५५
३९	न्यादी हाइड्रोपावर लिमिटेड	६१०	८८०	२७६
४०	माउन्टेन इनर्जी नेपाल लिमिटेड	६०६.४	८०९.५	४९८.१
४१	मनकामना इन्जिनियरिङ्ग हाइड्रोपावर लिमिटेड	६००	६९६	२८३.५
४२	तेह्रथुम पावर कम्पनी लिमिटेड	५९३	६७१.६	४१०
४३	माया खोला हाइड्रोपावर कम्पनी लिमिटेड	५८१	६२७	२८०
४४	हिमालयन हाइड्रोपावर लिमिटेड	५७८.९	६३५	३१८
४५	त्रिशुली जलविद्युत् कम्पनी लिमिटेड	५७५	६९७	४३१
४६	सानिमा मिडिल तमोर हाइड्रोपावर लिमिटेड	५७२.९	६३७	३४८
४७	अप्पर लोहोरे खोला हाइड्रोपावर कम्पनी लिमिटेड	५७०	६९३	३०६.१
४८	मैलुङ खोला जलविद्युत् कम्पनी लिमिटेड	५६६	७३५	४०२
४९	पिपुल्स पावर लिमिटेड	५६५	६८३.४	३३७.१
५०	कालिका पावर कम्पनी लिमिटेड	५६१	६४२.४	३८०.२
५१	श्वेत-गंगा हाइड्रोपावर एण्ड कन्स्ट्रक्सन लिमिटेड	५४५	६४९.५	३००.५
५२	बुढभुमी नेपाल हाइड्रोपावर कम्पनी लिमिटेड	५४०	७४२	४२२
५३	वरुण हाइड्रोपावर कम्पनी लिमिटेड	५३३	५३५	२११
५४	छुयाङ्दी हाइड्रोपावर लिमिटेड	५२९.७	५९९.७	३२३.२
५५	चिलिमे जलविद्युत् कम्पनी लिमिटेड	५२९.६	६९७	४२६.३
५६	ग्रीन भेन्चर्स् लिमिटेड	५२५	६९९.९	४०२.४
५७	साहस उर्जा लिमिटेड	५१८	७२५	४०९.५
५८	सानिमा माई हाइड्रोपावर लिमिटेड	४९९	६८०	३१६
५९	युनाइटेड मोदी हाइड्रोपावर लिमिटेड	४३६.५	४४८	२२३.१
६०	बुटवल पावर कम्पनी लिमिटेड	४२०	४३६.५	२८४.४
६१	रसुवागढी हाइड्रोपावर कम्पनी लिमिटेड	४१७	५२७	२६०.३
६२	राप्ती विद्युत् कम्पनी लिमिटेड	४१०	४७७	२२३.२
६३	जोशी हाइड्रोपावर डेभलपमेन्ट कम्पनी लिमिटेड	४१०	५२१.६	२६५
६४	दिव्यशक्ती हाइड्रोपावर लिमिटेड	४०९.४	४२७	१८५.३
६५	दोदी खोला जलविद्युत् कम्पनी लिमिटेड	४०६	६९६	३५६.४
६६	खानीखोला हाइड्रोपावर कम्पनी लिमिटेड	३८०	४७५	२०९
६७	बलेफी हाइड्रोपावर लिमिटेड	३५८.६	५२०	३१२.७
६८	सिनर्जी पावर डेभलपमेन्ट लिमिटेड	३५२.९	३८९	२२०.२
६९	सान्जोन जलविद्युत् कम्पनी लिमिटेड	३५१	४४२	३४६
७०	युनियन हाइड्रोपावर लिमिटेड	३५०	३७१	२१२.६
७१	मध्य भोटेकोशी जलविद्युत् कम्पनी लिमिटेड	३४५	४३३	२७९.३
७२	मोदी ईनर्जी लिमिटेड	३४४.९	३९३	२११.३
७३	पाँचथर पावर कम्पनी लिमिटेड	३३६	३६७.२	२२०
७४	पञ्चकन्या माई हाइड्रोपावर लिमिटेड	३२५	३४८.८	२१४.२
७५	युनिभर्सल पावर कम्पनी लिमिटेड	३२१	३४५	१८३
७६	घलेम्दी हाइड्रो लिमिटेड	३०२	३०५.८	१४१
७७	माउन्टेन हाइड्रो नेपाल लिमिटेड	२९९	३७९	२१५.७
७८	अपि पावर कम्पनी लिमिटेड	२९४	३९०	१६२
७९	झाडी गुप पावर लिमिटेड	२८६.५	५७१	२५०
८०	सिंगटी हाइड्रो इनर्जी लिमिटेड	२७८	३४४.४	१४३.१
८१	अरुण भ्यानी हाइड्रोपावर डेभलपमेन्ट कम्पनी लिमिटेड	२७५	३४९	१४९
८२	ग्रीनलाईफ हाइड्रोपावर लिमिटेड	२७१.७	३३६	१९६
८३	हिमालय उर्जा विकास कम्पनी लिमिटेड	२६०	३३३.९	१८३.६
८४	शिव श्री हाइड्रोपावर लिमिटेड	२४७	२८१.१	१४४
८५	अरुण काबेली पावर लिमिटेड	२४४.५	३२६	१५७.२
८६	रिडी पावर कम्पनी लिमिटेड	२४२	३११	१४४.५
८७	लिबर्टी इनर्जी कम्पनी लिमिटेड	२२८.५	३४४	१७५.१
८८	नेशनल हाइड्रोपावर कम्पनी लिमिटेड	२२८	२२०	१३६
८९	आँखुखोला जलविद्युत् कम्पनी लिमिटेड	२२१.९	२७४.९	१५०.९
९०	हिमाल दोलखा हाइड्रोपावर कम्पनी लिमिटेड	२१५	२७३	१२३.३
९१	अपर तामाकोशी हाइड्रोपावर लिमिटेड	२१३	२९५	१५२.१

निजीवन बीमा कम्पनीहरूको ५२ हप्ताको उच्च र न्यून मूल्यको तथ्यांक (२०८१ फागुन २२)				
क्र.सं.	कम्पनीको नाम	बजार मूल्य	५२ हप्ताको उच्च विन्दु	५२ हप्ताको न्यून विन्दु
१	राष्ट्रिय बीमा कम्पनी लिमिटेड	१५२६०	२२४९३.९	१२८००
२	प्रभु इन्स्योरेन्स लिमिटेड	१९७	१११३	७२९.६
३	नेपाल इन्स्योरेन्स कम्पनी लिमिटेड	९९४	११६२	८००
४	एनएलजी इन्स्योरेन्स कम्पनी लिमिटेड	९१०	१३८२	७३२
५	सिद्धार्थ फ्रिमियर इन्स्योरेन्स लिमिटेड	८८६	१०७६	७११.५
६	शिखर इन्स्योरेन्स कम्पनी लिमिटेड	८६१	११२०	६६९.४
७	नेको इन्सुरेन्स लिमिटेड	७९२.२	१०५०	७५०
८	सगरमाथा लुम्बिनी इन्स्योरेन्स कम्पनी लिमिटेड	७५०	९२६	६०२
९	यूनाइटेड अजोड इन्स्योरेन्स लिमिटेड	७०९	८३७.३	५१५.५
१०	सानिमा जिआईसी इन्स्योरेन्स लिमिटेड	७०३	८१७.१	५०८.१
११	हिमालयन एभरेष्ट इन्स्योरेन्स लिमिटेड	६५३	८१०	५४९
१२	आइजीआई प्रुडेन्सियल इन्स्योरेन्स लिमिटेड	६३४	७६०	५०८

लगानी कम्पनीहरूको ५२ हप्ताको उच्च र न्यून मूल्यको तथ्यांक (२०८१ फागुन २२)				
क्र.सं.	कम्पनीको नाम	बजार मूल्य	५२ हप्ताको उच्च विन्दु	५२ हप्ताको न्यून विन्दु
१	सिईडिबि होल्डिङ्स लिमिटेड	२३९७	२४७७.४	६२७
२	नागरिक लगानी कोष	२०६०	२७७०	१८८७
३	एनआरएन इन्फ्रास्ट्रक्चर एण्ड डेभलपमेन्ट लिमिटेड	१५३८८	१६५१.३	४७८.३
४	हाथवे इन्भेष्टमेण्ट नेपाल लिमिटेड	१४९०	१८१६	८०८.५
५	इमर्जिङ्ग नेपाल लिमिटेड	१२७२	१४५३.५	७३३.३
६	हाइड्रोइलेक्ट्रिसिटी इन्भेष्टमेन्ट एण्ड डेभलपमेन्ट कं. लि.	२८८	३६०	१४८.१
७	नेपाल इन्फ्रास्ट्रक्चर बैंक लिमिटेड	२८७.६	३६६.६	१८८.१

गत साता सामान्य बढ्यो नेप्से

अभियान संवाददाता

काठमाडौँ

अधिल्ला ९ कारोबार दिन निरन्तर बढेको नेप्से परिसूचक पछिल्ला चार कारोबार दिन निरन्तर घटेर बन्द भएको छ ।

बजार सञ्चालक नेपाल स्टक एक्सचेन्ज (नेप्से)ले दिएको जानकारी अनुसार अधिल्लो साताको अन्तिम कारोबार दिन २ हजार ८१५ दशमलव शून्य ४ विन्दुमा रहेको नेप्से परिसूचक गत साताको अन्तिम कारोबार दिन २ हजार ८१८ दशमलव ४३ विन्दुमा बन्द भएको हो ।

अधिल्लो साताभन्दा गत साता नेप्से परिसूचक ३ दशमलव ३९ अंकले मात्र माथि पुगेको हो । गत साता पाँच कारोबार दिनमा बजार चार कारोबार दिन निरन्तर घटेको हो । एक कारोबार दिन बढ्दा पनि नेप्से परिसूचक अधिल्लो साताभन्दा माथि नै रहन सफल भएको हो ।

गत साता पहिलो कारोबार दिन ७५ दशमलव २४ अंक अर्थात् २ दशमलव ६७ प्रतिशत नेप्से परिसूचक बढेकोमा दोश्रो दिन १३ दशमलव ६२ अंक, तेस्रो दिन ३० दशमलव ३६ अंक, चौथो दिन २५ दशमलव १६ अंक र अन्तिम दिन २ दशमलव ७० अंक घटेको हो ।

सातागत परिसूचकको तुलना				
विवरण	गत साता	अधिल्लो साता	फरक	फरक प्रतिशत
नेप्से परिसूचक (अंक)	२,८१८.४३	२,८१५.०४	३.३९	०.१२
सेन्सेटिभ इन्डेक्स (अंक)	४७०.६०	४६९.८२	०.७८	०.१७
कारोबार रकम (रू. हजारमा)	६२,५५५,९५२.४३	४३,९३५,५९०.४२	१८,६२०,३६२.०१	४२.३८
कारोबार किता	१२९,१८२,५३९.००	८६,३८२,१०७.००	४२,८००,४३२.००	४९.५५
औसत कारोबार रकम (रू. हजारमा)	१२,५११,१९०.४९	१०,९८३,८९७.६०	१,५२७,२९२.८८	१३.९०
औसत कारोबार किता	२५,८३६,५०७.८०	२१,५९५,५२६.७५	४,२४०,९८१.०५	१९.६४
कुल बजार पूँजीकरण (रू. दश लाखमा)	४,६७९,८८४.२४	४,६७४,२४८.९७	५,६३६.२७	०.१२

स्रोत : नेपाल स्टक एक्सचेन्ज (नेप्से)

साताव्यापी समूहगत परिसूचकमा आएको परिवर्तन			
विवरण	गत साता	अधिल्लो साता	फरक प्रतिशत
विकास बैंक	५,९११.६१	५,७३१.०७	३.१५
उत्पादन तथा प्रशोधन	७,६१६.९३	७,४६४.७१	२.०४
जीवन बीमा	१४,२३८.४२	१३,९५७.०१	२.०२
अन्य	२,५१५.१९	२,४७४.८७	१.६३
निजीवन बीमा	१३,१०१.४६	१२,९५४.१८	१.१४
होटल तथा पर्यटन	६,७६८.०६	६,७९०.२७	-०.३३
लगानी	११४.१०	११४.५९	-०.४३
व्यापार	४,२७४.४७	४,२९३.४७	-०.४४
वित्त	२,७८२.५९	२,८०२.२७	-०.७०
जलविद्युत्	३,७८८.६३	३,८१८.९३	-०.७९
बैंकिङ्ग	१,२१७.९०	१,४३१.३४	-०.९४
म्युचुअल फण्ड	२०.०२	२०.२५	-१.१४
लघुवित्त	५,२०३.४६	५,२७३.९७	-१.३४

स्रोत : नेपाल स्टक एक्सचेन्ज (नेप्से)

नेपाल माइक्रो इन्स्योरेन्सको आईपीओ बाँडफाँट

काठमाडौँ (अस) । नेपाल माइक्रो इन्स्योरेन्स कम्पनी लिमिटेडले सर्वसाधारणमा निष्कासन गरेको आईपीओ बाँडफाँट गरेको छ । विक्री प्रबन्धक एनआइएमबि एस क्यापिटल लिमिटेडको कार्यालय लाजिम्पाट, काठमाडौँमा शुक्रवार बिहान आईपीओ बाँडफाँट कार्य सम्पन्न भएको हो । मागभन्दा बढी आवेदन पर्न आएकोले गोलाप्रथाको माध्यमबाट कम्पनीको आईपीओ बाँडफाँट गरिएको विक्री प्रबन्धकले जानकारी दिएको छ । विक्री प्रबन्धकका अनुसार कम्पनीको आईपीओमा कुल १८ लाख १७ हजार १४८ जनाले आवेदन दिएका थिए । कुल आवेदकहरूमध्ये १८ लाख ६ हजार ७६२ जनाको आवेदन रीतपूर्वक भएको थियो । रीतपूर्वक प्राप्त आवेदकहरूलाई बाँडफाँटमा सहभागी गराई १ लाख ८४ हजार ५०० जनालाई १० किताको दरले शेयर बाँडफाँट गरिएको विक्री प्रबन्धकले जानकारी दिएको

छ । कम्पनीले फागुन ११ गतेदेखि १५ गतेसम्म आम सर्वसाधारणका लागि १८

करोड ४५ लाख रुपैयाँ बराबरको १८ लाख ४५ हजार किता आईपीओ निष्कासन गरेको थियो । आम सर्वसाधारणमा आईपीओ निष्कासन गर्नुअघि कम्पनीले वैदेशिक रोजगारीमा रहेका नेपालीका लागि २ लाख २५ हजार किता आईपीओ निष्कासन गरी बाँडफाँट गरेको थियो ।

कम्पनीले आफ्नो जारी पूँजी ७५ करोड रुपैयाँको ३० प्रतिशतले हुन आउने

तस्वीर : सुनिल शर्मा/आर्थिक अभियान

काठमाडौंको नक्सालस्थित नारायण चौरमा आयोजित ‘हिमालयन हाट’को एक स्टल अवलोकन गर्दै आगन्तुक महिला । जैन महिला मण्डल, काठमाडौंद्वारा अन्तरराष्ट्रिय नारी दिवस तथा फागु पर्वको अवसरमा नेपाली साना व्यवसाय प्रवर्द्धनका लागि उक्त मेला आयोजना गरिएको हो ।

न्यू बिजनेश एजका अध्यक्ष तथा प्रधानसम्पादक लम्साल सम्मानित

काठमाडौं (अस) । न्यू बिजनेश एज लिमिटेडका अध्यक्ष तथा आर्थिक अभियान राष्ट्रिय दैनिक र न्यू बिजनेश एज म्यागेजिनका प्रधानसम्पादक मदन लम्साल सम्मानित भएका छन् । इकोनोमिक मिडिया एशोसिएशन नेपाल (इमान)ले आफ्नो दोस्रो वार्षिकोत्सव तथा तेस्रो वार्षिक साधारणसभाको अवसरमा शुक्रवार उनलाई सम्मान गरेको हो ।

‘मुलुकको अर्थतन्त्रमा देखिएका समस्या उजागर गर्दै सुधार गर्नु पर्ने विषयहरू देखाइदिएर लामो

समयदेखि आर्थिक पत्रकारिताको गरिमा वृद्धि गर्न यहाँ र यहाँले नेतृत्व गरेको संस्थाले पुर्‍याएको योगदानको उच्च कदर गर्दछौं,’ सम्मानपत्रमा लेखिएको छ, ‘तपाईं र तपाईंले नेतृत्व गर्नुभएको संस्थाले आर्थिक मिडिया उद्योगको क्षेत्रमा पुर्‍याएको योगदानको उच्च कदर गर्दै इकोनोमिक मिडिया एशोसिएशन नेपाल (इमान)को दोस्रो वार्षिकोत्सव तथा तेस्रो साधारणसभाका अवसरमा उच्च सम्मान गर्दछौं ।’ सकारात्मक कुराले पत्रकारितालाई नयाँ उचाइमा

पुर्‍याउन सकिन्छ भन्ने न्यू बिजनेश एज उदाहरण बनेको सम्मानपत्रमा लेखिएको छ । सो अवसरमा लम्सालले निजीक्षेत्र र मिडियाको अन्त्योन्याश्रित सम्बन्ध रहेको उल्लेख गरे । मिडियाको

विकासका लागि निजीक्षेत्र चाहिने र निजीक्षेत्रको विकासका लागि पनि मिडिया आवश्यक रहेको उनले बताए । कार्यक्रममा सभामुख देवराज घिमिरे प्रमुख अतिथि रहेका थिए ।

लक्ष्मी सन्त्राइजको अगुवाइमा चार बैंकले लगानी गर्ने

काठमाडौं (अस) । कालीगण्डकी गर्ज जलविद्युत् आयोजनामा लगानी जुटेको छ । आयोजना निर्माणमा लक्ष्मी सन्त्राइज बैंकको नेतृत्वमा सहवित्तीयकरणमा सहभागी बैंकले लागतको ७५ प्रतिशत लगानी गर्ने भएका हुन् । बाँकी २५ प्रतिशत पूँजी आयोजनाका प्रवर्द्धक तथा सर्वसाधारणबाट लगानी हुनेछ । लक्ष्मी सन्त्राइज बैंक लिमिटेडको अगुवाइमा सहवित्तीयकरणमा सहभागी बैंकहरूले उक्त आयोजनामा रू. २९ अर्ब ६२ करोड ६० लाख लगानी गर्नेछन् । यसका लागि सम्बद्ध बैंक र कालीगण्डकी गर्ज हाइड्रोपावर प्रािलिबीच सम्झौता

भएको छ । आयोजनाको कुल लागत रू. ३९ अर्ब ५० करोड २४ लाख रहेको छ । आयोजनामा लक्ष्मी सन्त्राइज बैंकको प्रोजेक्ट फाइनेान्स (टर्म

अन्य बैंकहरू हिमालयन बैंकको रू. ३ अर्ब, नेपाल एसबिआई बैंकको रू. ३ अर्ब र एभरेष्ट बैंकको रू. २ अर्ब ५० करोड रहेको छ । लगानी सहकार्यले

सहवित्तीयकरणमा सहभागी बैंकहरूले उक्त आयोजनामा रू. २९ अर्ब ६२ करोड ६० लाख लगानी गर्नेछन् । आयोजनाको कुल लागत रू. ३९ अर्ब ५० करोड २४ लाख रहेको छ ।

लोन) प्रतिबद्धता रू. ९ अर्ब रहेको छ । यस्तै ग्लोबल आइएमई बैंकको रू. ७ अर्ब १२ करोड ६० लाख र सिद्धार्थ बैंकको रू. ५ अर्ब रहेको छ । सहवित्तीयकरणमा सहभागी

नेपालको नवीकरणीय ऊर्जा परिदृश्यमा महत्त्वपूर्ण भूमिका निर्वाह गर्ने अपेक्षा गरिएको छ । मुस्ताङ तथा म्याग्दी भएर बग्ने कालीगण्डकी नदीमा

बग्ने उक्त आयोजनाको क्षमता १८० मेगावाट रहेको छ । २०२९ जुनभित्र आयोजनाको निर्माण सम्पन्न गर्ने लक्ष्य छ । आयोजना सम्पन्न भएपछि वार्षिक करीब १ हजार ५६ निगावाट आवर विद्युत् राष्ट्रिय प्रसारण लाइनमा जडान हुनेछ । यो आयोजनाले २०७५ फागुन २७ मा विद्युत् विकास विभागबाट विद्युत् उत्पादनको अनुमति लिएको थियो । साथै २०७९ फागुन १७ मा नेपाल विद्युत् प्राधिकरणसँग विद्युत् खरीदविक्री सम्झौता समेत गरिसकेको छ । आयोजनाको मुख्य प्रवर्द्धक संघई ग्रुप, विशाल ग्रुप र ऊर्जा व्यवसायी ज्ञानेन्द्रलाल प्रधान रहेका छन् ।

नेपाल-इटाली व्यापार, लगानी, पर्यटन प्रवर्द्धन र सम्भावनाबारे छलफल

काठमाडौं (अस) । नेपालका लागि नवनिर्मुक्त इटालियन राजदूत महामहिम एन्तोनियो बार्तोली र नेपाल-इटाली वाणिज्य तथा उद्योग संघका अध्यक्ष सञ्जय अग्रवालबीच भेटवार्ता भएको छ । भेटमा दुई देशबीच व्यापार, लगानी, पर्यटन, तथा विकासलाई प्रवर्द्धन गर्ने सम्भावनाका बारेमा छलफल भएको जनाइएको छ ।

राजदूत एन्तोनियो बार्तोलीले पर्यटन, पूर्वाधार, तथा प्रविधि क्षेत्रमा नेपालसँगको आर्थिक सहकार्यलाई अझ सशक्त बनाउने इटाली सरकारको प्रतिबद्धता व्यक्त गरे । अध्यक्ष अग्रवालले नेपाल र इटालीबीच व्यापारिक समुदायलाई जोड्ने तथा पारस्परिक लाभदायक सार्फेदारीहरू प्रवर्द्धन गर्न संस्थाको भूमिकाबारे जानकारी गराएका थिए । उक्त बैठकमा कोलकताका लागि इटालीका मानार्थ महावाणिज्यदूत रिकार्डो डाल्वा

कोस्टा, नेपाल-इटाली वाणिज्य तथा उद्योग संघका मानार्थ संरक्षक राजेश काजी श्रेष्ठ, नेपालका लागि इटालीकी मानार्थ महावाणिज्यदूत प्रतिमा राणा पाँडे र नेपाल-इटाली वाणिज्य तथा उद्योग संघका बोर्ड सदस्यहरूको उपस्थिति थियो । बैठक नेपाल र इटालीबीच आर्थिक तथा सांस्कृतिक सम्बन्ध सुदृढ गर्ने अवसरहरूको खोजी गर्न महत्त्वपूर्ण बनेको बताइएको छ ।

तथ्यांकोवाच

जुत्ता चप्पल तथा तिनका पार्ट्सको विश्व आयात बजार १५९ अर्ब ३ करोड अमेरिकी डलर

वर्तमान युगको अत्यावश्यक वस्तुका रूपमा परिचित जुत्ता चप्पल तथा तिनका पार्ट्सको विश्व आयात १५९ अर्ब ३ करोड

युएस डलर बराबर रहेको छ । विश्व बजारमा अत्यधिक माग रहेको जुत्ता चप्पल तथा तिनका पार्ट्स क्षेत्रमा नेपालले पनि आफ्नो

क्षमताले भ्याउने क्षेत्रमा उपस्थिति जनाउन सक्ने रणनीति तर्जुमा हुन आवश्यक छ ।

आयातकर्ता मुलुकहरू	मूल्य हजार अमेरिकी डलर	सन्तुलन	विश्व आयातमा हिस्सा (प्रतिशत)	भन्सार दर
विश्व	१५९,०२८,२५२		१००	
संयुक्त राज्य अमेरिका	२६,७९१,७२७	-२५,३७७,३६५	१६.८	८.९
जर्मनी	१२,८२१,१७३	-१,९२०,८४२	८.१	३.८
फ्रान्स	९,२९५,१४१	-३,२७६,४३६	५.८	३.८
इटाली	८,७०७,०७६	५,७५४,६४०	५.५	३.८
चीन	६,२५२,२०२	४७,०७४,६९८	३.९	१.४
नेदरल्याण्ड्स	५,७५६,६२२	-७६६,६१६	३.६	३.८
संयुक्त अधिराज्य	५,३५९,६४५	-४,४३४,६९४	३.४	२.९
जापान	५,०६०,३०४	-४,९६३,६६९	३.२	२१.९
स्पेन	५,०३०,६४०	-१,३४७,१४३	३.२	३.८
बेल्जियम	४,६३३,१५९	३,७३९,८४५	२.९	३.८
रूसी संघ	४,५९४,२१७	-४,४८७,३४७	२.९	३.४
पोल्याण्ड	४,३७३,८९९	-९३९,०२७	२.८	३.८
कोरिया, गणराज्य	३,८९१,५१५	-३,४७५,१०९	२.४	७.१
संयुक्त अरब इमिरेट्स	३,१७६,५४२	-१,४३३,७११	२	४.५
क्यानडा	२,६३१,०९४	-२,४४२,४६८	१.७	८.३
स्विट्जरल्याण्ड	२,३७९,२२४	-१,५३५,००८	१.५	०.४
हङकङ, चीन	२,२२५,०८९	-१८०,५५७	१.४	०
अस्ट्रिया	२,२१८,२३६	-९६४,१२२	१.४	३.८
अष्ट्रेलिया	१,९१८,०४०	-१,७९४,५०९	१.२	२.४
नेविसको	१,८८८,९३५	-९२८,०९६	१.२	१५.९
चेक गणराज्य	१,५८४,३९२	-३६६,०४६	१	३.८
टर्की	१,४१६,२०७	-१४७,५२५	०.९	६.२
रोमानिया	१,३५७,९८१	-४३६,८३०	०.९	३.८
भियतनाम	१,२२१,८५४	१९,५४६,६६५	०.८	२२.३
स्वीडेन	१,१७६,२५०	-५९८,८९२	०.७	३.८
सलोभाकिया	१,१५६,९९२	-७८,६३३	०.७	३.८
डेनमार्क	१,०८३,९००	-३८५,९०६	०.७	३.८
साउदी अरेबिया	१,०५२,१९६	-१,०२२,०२९	०.७	६.१
पनामा	१,०२५,४८४	-९५,३६३	०.६	८.८
पोर्चुगल	१,०२१,५२९	१,०४६,२७९	०.६	३.८
सिंगापुर	१,०१२,५१०	-२०५,९८८	०.६	०
इन्डोनेसिया	९६८,८८२	५,४६९,६७३	०.६	१८.१
कजाकिस्तान	९६४,१४८	-९४६,५७०	०.६	३.४
ताइपेई, चिनियाँ	९२९,७३२	-७३६,५७४	०.६	६
ग्रीस	९०४,१९९	-६५९,५९८	०.६	३.८
चिली	८९१,८७१	-८८१,८७२	०.६	३.२
भारत	८६१,८४०	१,६७२,०२४	०.५	२७.५
हंगेरी	८५०,०१९	-१०,४३२	०.५	३.८
दक्षिण अफ्रिका	८३८,२२१	-६७६,५५१	०.५	२६.३
थाइल्याण्ड	७५७,७१०	-१८८,५९३	०.५	२०.१
आयरल्याण्ड	७४५,७७३	-६४४,७८१	०.५	३.८
अर्जेन्टिना	७०७,०८०	-७०४,८६७	०.४	३२.६
नर्वे	६९४,२५७	-६१४,७०४	०.४	०
मलेसिया	६८३,३६१	-४५६,७००	०.४	४.७
पेरु	६३९,२५४	-६१६,३६४	०.४	८.७
फिलिपिन्स	६२४,४०४	-५४०,६७६	०.४	९.५
इजरायल	६१५,४५१	-५७६,८१३	०.४	०
कोएसिया	५८०,३४१	-२२०,७३९	०.४	४
इराक	५६१,३२०	-५६१,०७७	०.४	...
ब्राजिल	४७१,४७३	७९२,३८२	०.३	३२.२
कोलम्बिया	४५९,५३६	-४१६,९३२	०.३	११.५
मकाउ, चीन	४४७,५७९	-४०३,२०६	०.३	०
युक्रेन	४४३,४११	-३९१,२५६	०.३	८.१
कुवेत	४२३,३७३	-३९८,६४५	०.३	४.५

सगरमाथा क्षेत्रमा अन्नबालीको उत्पादन घट्दै

काठमाडौं । सोलुखुम्बुको सगरमाथा क्षेत्रमा परम्परागत रूपमा उब्जाइने गहुँ, जौ, फापर जस्ता अन्नबालीको उत्पादन घट्न थालेको छ । मौसमको अनियमितता, तापक्रम वृद्धिको असर, बेमौसमी वर्षा तथा सुष्का मौसमका कारण खेतीपाती प्रभावित भएको स्थानीय कृषक बताउँछन् । स्थानीय महिला पासाङ ल्हामु शेर्पा भन्छिन्, ‘पहिले यहाँ उवा, फापर प्रशस्त फल्यो, अहिले खेतीयोग्य जमीन बाँफे छोड्नुपरेको छ । पानीको अभाव, माटोको उर्वराशक्ति घट्दै जानु र चरम मौसमी परिवर्तनका कारण बाली लगाउने कठिन हुँदै गएको छ । खेती लगाउँदा पनि पहिलेको जस्तो उब्जाउ हुँदैन, त्यही भएर खेती लगाउने छोड्यौं ।’

साना किसानलाई जलवायु अनुकूल खेती प्रणाली सिकाउने, सिँचाइका लागि वैकल्पिक उपाय खोज्ने तथा जैविक कृषिलाई प्रवर्द्धन गर्ने नीति आवश्यक रहेको कृषि विज्ञ चन्द्रमान श्रेष्ठले बताए ।

सगरमाथा क्षेत्रका स्थानीय बासिन्दा जलवायु परिवर्तनको असरले प्रत्यक्ष रूपमा प्रभावित भइरहेका छन् । विशेषगरी यहाँका महिला तथा बालबालिकामा पोषण अभाव देखिन थालेको छ । जलवायु परिवर्तनका कारण कृषि उत्पादनमा आएको ह्रासले खुम्बु क्षेत्रका नागरिक स्थानीय खाद्य सुरक्षामा असर परेको छ । पोषणको अभावले गर्भवती महिलाको स्वास्थ्य भन्नु कमजोर बन्ने जोखिम रहेको स्थानीय स्वास्थ्यकर्मी बताउँछन् । सन्तुलित आहारको कमीले नवजात शिशुको स्वास्थ्यमा समेत प्रतिकूल असर पर्न सक्ने स्थानीय स्वास्थ्यकर्मी डिमडोमा शेर्पाले बताइन् । उनका अनुसार स्थानीय

भनाइ छ । सगरमाथा आरोहीले आधार शिविरमा छोडेका फोहोरले पनि यहाँको तापक्रममा असर पुर्‍याएको छ । प्लास्टिक, खाद्यान्नका प्याकेट तथा अन्य गैरजैविक फोहोरले हिमनदीमा सूर्यको प्रकाशको प्रभाव बढाएको जानकारीहरू बताउँछन् । समयमा हिमपात नहुँदा जमीन सुष्का हुँदै गएको छ भने गर्मी हुने याममा जाडो हुने र चिसो समयमा गर्मी महसुस हुने गरेको स्थानीय अमृत मगरले बताए । जलवायु परिवर्तनका कारण उच्च हिमाली भेगका महिलाको स्वास्थ्यमा दीर्घकालीन असर पर्ने सम्भावना देखिएको छ । रासस